

## Ben ve Masterım - Acid

Yaşım on sekiz. Öylesine dolaşıyorum Antalya'nın sokaklarında. Ayın kaç, günlerden ne onu bile bilmiyorum, bilmekte istemiyorum zaten. Bunalmış durumdayım ve duygularım karmakarışık. Devamlı bir tatminsizlik, devamlı bir doyumsuzluk hakim.

Evden çıkmadan önce beş tane bira bitirdim hali hazırda. Sevim'le telefonlaşıp durduk ama onun parası yoktu bira alamadı. Bizde karşılıklı içemedik ama ben içtim (Ha! Ha! Ha!). O bana The Doors'un The End parçasını dinletti, ben de ona Pink Floyd'un Hey You'sunu.

Canım sıkılıyor. Kendimi sokağa atmakla iyi mi yoksa kötü mü yaptım bilemiyorum.

Ayaklarım beni Karaalioğlu Parkına götürüyor, bende ona uydum gidiyorum. Sık sık yaptığım gibi ağacın altındaki, denize en yakın masaya oturdum. Burası benim için evim gibiydi lakin bu hissi de yitirmişim pek çok hissim gibi.

Bir müzik kutusu koymuş ticari kaygıları olan bir salak ve bu da yetmezmiş gibi Ankaralı Turgut çalıyor alette. Karşı masamda ise üç tane bereket tanrıçası iriliğinde, palyaço makyajlı kokana çekirdek çitleyip, kahkaha atarak -görüntü kirliliği yarattıkları yetmiyormuş gibi- gürültü kirliliği yaratıyorlar.

Bu arada garson Ali ağabey geldi yanıma;

-Ne haber .... kızım nasılsın?" sorusu ile başlayıp

-İyiyim sizi sormalı" şeklinde gelişip siparişimi vermemle son bulan gereksiz diyalogun ardından nihayet biramı getirmeye gitti de rahatladım.

Tam bu esnada insan azmanlarından birinin boğazına çekirdek kaçtı, yeri göğü inleten öksürüğün ardından boğazından çıkardı ve boğulamadı..ne yazık!

Canım azimle sıkılmaya devam ederken biram geldi. Güneşte tam tepemin orta yeriyle akraba olmaya çalıştığı için hafif bir baş dönme durumum söz konusu.

Bir köpek geldi,oturdu yanıma. Boz renkli patileri siyah. Hâlbuki oturmak için izin bile istemedi,ama bu hoşuma gitti. Zaten izin isteseydi Karizmatik Sokak Köpeği kişiliğini kaybedebilirdi.

Uğurlu geldi. Onun gelmesiyle çalan müzik Blade Soundtrack'e döndü. Karşımda oturan içine Alien kaçmış karılar kalktılar. Ödüllendirmeli şimdi bunu; eğilip çenesinin altını yani gıdısını kaşıdım, dilini dışarıya çıkarttı (Bu hareket köpekçe de beğendim ama daha isterim anlamına gelmektedir). Sol kulağının altını okşadım, kafasını sağa doğru yatırdı (Bu harekette biraz da sağ tarafi kaşırsan ihya olurum demektir).

Canım eskisi kadar sıkılmıyor. Derin bir nefes alıp ayaklandım. Biramın parasını ödeyip Roof Bara gideceğim belki arkadaşlara bir faydam dokunur. Aile erkânı da beni özlediklerini söylüyorlardı onlara bir uğrayayım.

Karizmatik Sokak Köpeği ise yine izin istemeden peşime takıldı. Hay Allah, ne yapmalı ki bunu?

-Şşşt! Öyle melül melül bakma bana! Vallahi seni eve almaya kalksam annem öldürür beni! Zaten seni bağlasam da benim odamda duramazsın.

Bir anda yanıma biri yaklaştı. Gölgesini fark edince başımı kaldırdım. Sımsıcak masmavi gözleri ile gayet iyi giyimli bir adam bana bakıyordu.

-Köpek ile ilgili bir sorun var sanırım?

-Yok ben sadece.. yani canım sıkıldı da köpüşle oynayıyordum.

-Köpekleri severim sadık olurlar.

-Bence buna inanmak yanlış bir düşünce.

-Neden?

-Canını yaktığınız anda veya çok fazla köşeye sıkıştığında sahiplerini bile parçalayan köpekler vardır.

-Bu sahibe göre değişir.

-Daha çok köpeğe göre değişir.

-Pek de sadakat ve itaatten nasibimizi almamışız sanırım?

-Beni köpeklerle eşdeğer mi tutuyorsunuz?

-Peki siz beni sahibiniz olarak mı görmeyi umuyorsunuz?

-Bu ne cüret? Lütfen uzaklaşın!

-İyi günler dilerim” dedi ve dönüp arkasını gitti.

Belki alkolün verdiği etki ile belki de sadece bakışlarındaki sıcaklıktan ya da bu aitlik sahiplik sohbetinden bilmiyorum. Takip etmeye başladım. Kalbim deli gibi atıyor, ayaklarım adeta uçuyordu. Ne zaman hafif sağa ya da sola dönecek olsa, profilini görsem hemen saklanacak bir yer buluyordum. Acaba ne demek istemişti? Neden o şekilde bakıp bu kadar imalı konuşmuştu? Hem bu sadakat muhabbeti de neydi? İçim bir tuhaf olmuştu ve bu konuşmanın nedenini öğrenmeliydim. Tam Özsüt’ün oraya gelmiştim ki abim aradı.

-Pastanedeyiz geçerken gördüm seni gelsene.

-İşim vardı abi.

-Ne işin var gel hadi.

-Of tamam ya!

Ayaklarım beni onun arkasından sürüklemek isterken mecbur pastaneye doğru geri döndüm. İçeri girip şöyle bir bakındım ve abimi görüp yanına doğru ilerlemeye başladım. Geçip oturdum, Ç... adlı birini çağırdıklarından bahsediyorlardı. Sıkılarak oturmaya devam ettim. Kapıya bir an gözüm iliştiğinde o mavi gözlü adamın girdiğini ve daha da ilginç direkt gözünü dikip bizim masaya doğru geldiğini fark ettim. Beni görünce dudaklarında bir tebessüm dolaştığı gözümünden kaçmadı. Sanki onu takip ettiğimi biliyordu (!) Görmüş olamazdı oysa ki. Abim ikimizi tanıştırmaya kalktığında;

-Biz ufaklıkla az önce tanıştık dedi.

Bana ufaklık demesi sinirime dokunmuştu. Kaşlarımı çattım ve bana alaycı bir ifade ile dönünce daha da sinir oldum. O an gırtlığına atlayabilir onu boğabilirdim. İlk defa gördüğü birisine daha önce hiç duymadığım şekilde sarkan bu adam hem abimin arkadaşı çıkmıştı hem de sarktığı kişiye ufaklık diyebiliyordu. Özetle On sekiz yaşın verdiği bütün asilikle nefret ettim ondan. Abim:

-A nerde?

O:

-Parkta sokak köpeğinin biri ile arkadaşlık ediyordu.

Abim gülümsedi ve ben bu aşağılamadan ötürü Ç...ya iyice gıcık olmuştum. Sesimi çıkarmadım. Abime dönüp:

-Benim evde işim var görüşürüz.” Dedim.

Ç....:

-Ben de kalkmak zorundayım arzu edersen ben bırakırım kız kardeşini.

Abim:

-İyi olur.

İçimden bildiğim bütün küfürleri saymaya başladım. Benim bu kadar sinirlenmem onu daha da eğlendirmiş görünüyordu. Abimse dünyadan bihaber arkadaşları ile sohbet ediyordu. Ç... çantamı aldı ardından ben tam arkamı döndüğümde kolumu tuttu. Tuttuğu kolumu öyle bir sıkıyordu ki az kaldı çılgılık atacaktım. Ama niyeysse sessiz kaldım. Dudağımı ısırardım hafifçe kendimi yaramazlık yaparken yakalanmış bir çocuk gibi hissediyordum. Sert bir şekilde kafamı çevirdim ve şaşkınlıkla suratına baktım, tam ağzımı açıp bişey söyleyecektim ki gülümseyerek bana döndü ve fısıldadı:

**-Sus ufaklık ve ben konuşana kadar da sesini çıkarma!**

İlk emrimi almıştım.. Ama bu ilişkinin bırakın adını bilmek neden onun sözünü dinlediğimi şimdi bile hala tam olarak bilemiyorum. Kolumu sıkması ve sıkmaya devam etmesi hoşuma gitmişti. Vücuduma dalga dalga bir sıcaklık yayılıyor daha fazla sıkınsı istiyordum. Hiç tanımadığım bu adamın ben onun bir eşyasıymışım gibi hor kullanması ve teklifsizce istediği hareketi yapması hoşuma gitmişti. Göğüs uçlarımda dikleştiğini hissettim ve bu beni çok utandırdı.

Yüzüne baktım kolumu sıkı sıkıya tutup beni adeta sürüklüyor ama yüzüme bile bakmıyordu. Bir an kolumu çekmek istedim, yüzüme bakmaması beni deli etmişti, daha da sert sıkı kolumu ve biraz öne itekledi elini ayırmadan. Korkmuştum. Ama bu korkuya rağmen çocukların ateşe bile elini uzatması gibi yaramazlık yapmak istiyordum. Nasılsa pastaneden çıkmış ve hayli yürümüştük. Abim çevrede değildi ve o bu kalabalıkta bana ne yapabilirdi ki?

Bu esnada hala konuşmamıştım. Kendi kendime sinirleniyor ona bişey söylemek istiyordum ama söyleyecek bir şey aklıma gelmiyordu. Dudaklarım mühürlenmişti beynimse çalışmayı reddediyordu adeta.

Bir tane porsche'nin önüne geldik. Yüzüme baktı, başı ile binmem için işaret yaptı. Onu konuşturmak için anlamazdan geldim. Sert bir şekilde bana döndü.

-Bu kadar salak olmadığımı biliyorum. Ama beni alt edecek kadar akıllı da değilsin. Ben sana izin verene kadar ağzını açmayacaksın küçük sürtük! Şimdi bin arabaya” dedi.

Allak bullak olmuşum. O kimdi ki bana böyle emirler yağdırıp hakaret edebiliyordu? Dudaklarım titremeye başladı ağlayacak gibiydim. Elim ayağım hareket etmeyi reddediyordu. Yanıma yaklaşması ile refleksif olarak suratına bir tokat patlattım!

Şaşırmıştı, suratında o ifadeyi görmek dayanılmaz bir haz verdi bana. O gazla bağırmaya başladım.

-Sen ne cesaretle? Neye dayanarak...

Derken suratıma bir tokat da ben yedim! Adeta beynimde bir şimşek çaktı ve sersemledim. Elimi yanağıma götürüp şaşkınlık içinde ona baktım.

-Bunun cezasını çekeceksin ufaklık şimdi arabaya bin” dedi.

-Ben ç..çok özür dilerim istemeden...

-Bin arabaya ve aklında bulunsun bir şeyi 2 kere söylemekten hoşlanmam.

Kös kös arabaya bindim ama zapt edilemez bir şekilde titriyordum. Neden bu adamın her dediğini yapıyordum ve neden suratına o tokadı patlatmışım sanki? Bana istediği her şeyi yapabilecek gibi davranan bu adamın arabasına binmek ne derece mantıklıydı hele o tokattan sonra!

Arabaya binince suratına baktım şaşkın bir ifade vardı. Ama attığım tokat onun da hoşuna gitmiş gibi görünüyordu. Hiç tokat yemediği belliydi. Hele hele benim gibi bir yeni yetmeden. Nitekim bu düşüncemi doğrular gibi bana dönüp:

-Hayatımda ilk defa biri bana tokat atmaya cesaret edebildi. Bunun cezasını çekeceksin ve bu tokadın benim hoşuma gittiği gibi o ceza da senin hoşuna gidecek” dedi.

Nutkum tutulmuştu. Konuşmama izin vermediğinden mi yoksa bu cezanın ne olabileceğine dair bir fikrim olmadığından mı bilemiyorum. Ama sesimi çıkarmayıp sadece yola baktım. Elleri terliyor, kalbim göğüs kafesimde daha fazla durmak istemezcesine çırpınıyordu. Kolumu sıkıdığı yer moraracaktı biliyordum ve tokat attığı yanağım hala bir parça sızlıyordu. Dokunsun istiyordum bana. Öyle ya da böyle dokunsun. Bacağımı vitesle yaklaştırmayı düşündüm ama maalesef araba otomatik vitesliydi. Arabayı çalıştırdı ve hızla kaldırdı. Bu kadar hızlı araba kullanılmasına alışık değildim heyecanlandım. Ama kafamı onu umursamıyormuşçasına sağa çevirip yola diktim gözlerimi. Yola çıktıktan birkaç dakika sonra aniden sordu:

-Bakire misin?

Cevap vermedim. Gülümsedi.

-Konuşabilirsin, söyle bakire misin?

-Sana ne!

-Cevap ver!

-Hayır değilim, tatmin oldun mu? Hem sana ne!

-Henüz tatmin olmadım ama uzun bir uğraş sonucu olacağım sanırım.

-Ne demek oluyor şimdi bu?

-Sus ve sadece benim sorularıma cevap ver, soru sorduğunda cidden canımı sıkıyorsun.

-İndir beni arabadan!

Bir anda ani bir frenle arabayı durdurdu. Kafamı arabanın ön paneline çarptım. Hızlı bir şekilde uzanıp saçlarımı çekti ve suratımı dudaklarına birkaç cm kalana kadar yaklaştırdı.

-Seni sadece ben istediğimde arabamdan indiririm ve sadece ben sana in dediğimde inersin! Anlaşıldı mı?

Yanaklarımdan yaşlar süzülüyordu. Sustum. Saçımı ellerine iyice dolayıp başımı sarsarak bağırdı!

-ANLAŞILDI MI?

-Anlaşıldı.

-Daha sesli söyle!

-ANLAŞILDI!

Bir anda sakinleşerek üzerimden eğilip torpido gözünü açtı. Oradan bir şeyler alırken ben başımın çarptığım yerini ovalıyordum

-Dur çek elini oradan ben ilgilenirim. “dedi.

Hemen elimi çektim. Çıkardığı pamuk vs.. ile başımı çarptığım yere pansuman yaptı. Dokunuşları yumuşaktı. Sanki kırılacak bir bibloymuşum gibi hafif dokunuyordu alnıma. O pansuman yaparken ara ara gözlerimiz kilitleniyordu ve bana hafifçe gülümsüyordu. Sanki buna sebep olan o değildi. Az önceki vahşi adam o değildi. Kafam karman çormandı ne düşüneceğimi bilemiyordum. Alnıma yara bandını yapıştırdıktan sonra dudaklarıma belli belirsiz bir öpücük kondurdu. İyice afallamıştım.

-Şimdi ufaklık sana bir sürprizim olacak ama cezalı olduğun için birkaç gün bekleyeceksin. Şimdi seni eve bıraktıktan sonra telefonun hep yanında olsun. (hafif bir sesle) Anlaşıldı mı?

**-Anlaşıldı.**

Ancak beni eve bıraktıktan sonra arkama bile bakmadan koşarak çıktım apartmanımızın merdivenlerini. Hemen yatağıma koştum ve kalbim deli gibi çarparak öyle bir süre durdum. Ne kadar öyle kalakaldığımdan emin değilim. Cep telefonumu elime aldım ve ne yapacağımı bilmez halde ekranına bakmaya başladım. Sinirle kapattım telefonumu ve yastığımın altına sokuşturdum. Çılgınca bir zevk almıştım telefonumu kapatmaktan. Bu kadar basit bir şeyden nasıl olur da böylesi zevk aldığımı anlayamıyordum ama bu konuda bile sözünü dinlememiş olmak hoşuma gitmişti. Neden sonra bir korku kapladı içimi. Hiç tanımadığım bu adam bana fiziksel zarar vermişti ve görünüşe göre ruhsal olarak da vermeye niyetliydi (!) Ama onu görmem gerektiğini biliyordum. Ya şu anda arıyorsa ve bana ulaşamazsa? Nasılsa öyle ya da böyle denk geleceğiz ve ya şu bahsedip durduğu cezayı daha kötü bir hale sokuyorsam bu hareketimle? Alelacele telefonu kapıp açtım. Orada kaç saat aramasını bekledim bilmiyorum.

Ruh gibiydim. Annemler gelip de beni yemeğe çağırana kadar pek bir şeyin farkında değildim. Alnımı sordular ben de kapıya çarptığımı söyledim. Bunu söylerken yüzlerine bakmamaya özen gösteriyordum.

Tam bir hafta aramadı beni. Abimin telefonundan gizlice telefon numarasını çalmayı düşünmeye başlamıştım. Gittiğim her yerde gözüm telefonda mal gibi bekliyordum. Onu düşündüğümde boğazım kuruyordu. Bir şeyi birileri iki kere söylemeden anlamaz olmuştum. Gözlerinin mavi şimşekliği, kolumu tutuşu, saçlarını çekişi, dudağıma kondurduğu öpücük adeta bir girdap gibi dönüyordu beynimde. O aramadıkça canım yanıyordu. Neydi şimdi bu? Kedi fare oyunu mu? Ne istiyordu benden?

Sonunda tanımadığım bir numara beni aradı.

-Alo buyurun kimi aramıştınız?

-Seni.

O dakika anlamıştım arayanın o olduğunu. Bir tek kelimesi duygularımı paramparça etmeye yetti. Seni, diyordu telefondaki ses. Oracıkta bayılabilirdim.

-Ooo beyefendi siz bizim gibi yeniyetmeleri arar mısınız?

-Çok mu bekledin aramamı?

-Ne münasebet, niye bekleyeyim ki? Hem sen kendini ne sanıyorsun?

-Benim bir şey sandığım yok ufaklık, ben senin olmamı istediğin kişiyim. Sense benim ne olduğunu bildiğin kişi.

-Kelime oyunları yapıp aklımı bulandırmasana ya..

-Kapatmamı istersen hemen şimdi kapatırım.

Kilitlendim. Sesimi çıkaramadım. Bir yandan içimden bir ses çılgık çılgılığa “Kapat ulan kapat! Kapamazsan adam değilsin” diye bağıırıyordu, bir yandan da aynı ses “Kapatırsan ölürüm” diyordu. Sessizlik uzayınca

-Bende öyle tahmin etmişim. Bu akşamüzeri eline bir paket geçecek. İçindekileri giymeni istiyorum. Sonra da seni gelip alacağım” dedi.

-Ne paketi, ne giymesi? Ne saçmalıyorsun sen?

-Gelen pakettekileri giy ve bana soru sorma!

-Peki be!” Diyip kapattım ama sinir olmuşum sinir! Apar topar eve döndüm ve daha içeri girmemle aşağı kapının ziline çalınması bir oldu. Diyafona bastım:

-Kim o?

-.... Hanıma bir paket var

Açtım kapıyı. Adam yukarı gelince uzattığı kağıdı imzalayıp aldım paketi. Heyecanla içeri koşup ambalajın yırtılmamasına özen göstererek hızla paketi açtım. İçinden çok hoş bir gece kıyafeti çıktı. İç çamaşırından kulağıma takacağım küpeye, hatta saçıma ilıstıreceğim tokaya kadar bütün aksesuarları da içindeydi. Dayım zamanında kuyumculukla ilgilendiğı için aksesuarların gerçek altın olduğunu fark edebildim ve böyle pahalı hediyeler vermesinin çok garip olduğunu düşünsem de kıyafeti eksiksiz bir şekilde giydim. Bedenimi tam tahmin etmişti ve bu çok hoşuma gitti. Aynada şöyle bir kendime baktım ve yanaklarım iyice kızardı. Simsiyah kadife vücuduma tam oturmuştu. Cömertçe sergilediğı göğüs dekoltesi dövmemi açığa çıkarıyor, bel kısmındaki transparan görüntü ise beni bile heyecanlandırıyordu. Sivri topuklu siyah ayakkabılarınsa altı şeffaftı, bir camı andırıyordu. Tam bir mükemmeliyet vardı görüntümde eksik bir şey yoktu. Bir anda aklıma nereden geldiyse bir muziplik geldi ve küpenin tekini yine aksesuarların arasında olan çantaya attım. Küpeyi çıkarmayı ve onun yanına böyle gitmeyi göze almıştım ama yanıma almamayı göze alamamıştım doğrusu. Pakedin içinden çıkan parfümü de kendi parfümümü sürmüş olduğum için sürmedim.

Telefonun çalması ile annemlerin de eve gelmemiş olmasına dua ederek fırladım aşağı. Asansörü bekleyecek sabrım olmadığından koşarak indim. Arabada bekliyordu. İnip kapıyı açarken kıyafetine bir göz attım. Takım elbise cidden çok yakışmıştı. O da gördüğünden memnun kalmış olacak ki başını onaylar şekilde salladı. Gözümü ona dikmemeye özen göstererek yanından geçerken derin bir nefes aldı. Sanırım yolladığı parfümü sürüp sürmediğimi kontrol ediyordu. Sürmemiştim!!! Kalçama öyle bir şaplak attı ki, 5 parmağının izi kaldığına eminim.

-Bu koku sana daha çok yakışmış ama bir daha sana bir şey yolladığımda onu kullan! Sesimi çıkarmadım ve sağ kalçamın acısından hafif yan oturdum. O yerine geçerken alelacele çantamın içinden küpeyi bulup hemen taktım. Doğrusu bir hatam yakalanınca ikincisini yapmanın yanlış olacağına dair bir his belirmiştir içimde.

-Şimdi seni yazlığıma götürüyorum. Orada birkaç arkadaşım var. Parti veriyorum ve partnerim sensin.

Bir anda buz tuttum. Madem bir eve gidecektik niye böyle giyinmişik? Birkaç arkadaş derken hepsi erkek miydi? Bu adam ne yapmaya çalışıyordu. Karnıma ağrılar giriyordu,

**Bu hiç tanımadığım adamla ben bu kılıkta ne yapıyordum?**

Surat ifademi görmüş olacak ki;

-Herkes partneri ile olacak ve merak etme bir seks partisi falan değil. Yemek yiyip alkol alıp eğleneceğiz. Seni rahatsız edecek kimse yok orada benden başka” diyip göz kırptı. En azından biraz rahatlamıştım.

Yoldayken annem aradı, arkadaşlarımda kalacağımı merak etmemesini söyledim kapattı. Özetle bu akşam başıma bir şey gelirse kaçış umudumu da kendi elimle kenara itmiş oluyordum.

Eve vardığımızda saat gece yarısına yaklaşıyordu. İçerden müzik sesi geliyordu ve herkes kelimenin tam anlamı ile uçmuştu. İ eridekiler gayet çık giyinmişti. Sandığımdan daha kalabalık olması içimi biraz daha rahatlattı. Ayrıca kıyafetimin abesle iştigal etmemesi de hoşuma gitmişti. Eve girer girmez hemen insanlar çevremizi almaya başladılar.

-Oooo  .... bey kendi partinize teşrif etmeniz büyük nezaket, yanındaki kız arkadaşın mı?” gibi bir yığın soru ile bizi esir aldılar. Bana sorulan sorularda ne yapacağımı bilemiyordum. şapşal şapşal insanların suratına bakıyordum. Kızın biri yanıma sokuldu ve kulağıma fısıldadı “insanlar seni daha beter soru yağmuruna tutmadan gel kaçırayım seni” dedi.  ...’ın yüzüne baktım sanki çevresinde kimse bir şey s ylemiyormuş gibi bana bakıyor, benim tepkilerimi ölçüyordu. Hafifçe başını salladı “Rahatına bak ben birazdan yanına gelirim” dedi. İşin doğrusu bu gürültüde kızın bana fısıldadığını nasıl duyduğunu merak ederek peşine takıldım. Arkamdan “Evet kız arkadaşım, evet benden yedi yaş küçük sorularınız bittiyse kız arkadaşım ile ilgileneneğim” dediğini duydum. Bir anda y r y ş m n bile değiştiğine ve bunun fark edildiğine eminim. Neticede sahiplenilmiştim ve bu hoşuma gitmişti. O kalabalığın içerisinde beni önemsediğini bilmek hoş bir duygu idi.

Kızla birlikte kanepenin birine yöneldik ve bana dönüp;

-Adım S... seninki?

-B...

-Sen O....’nun kardeşisin değil mi?

Afallamıştım burada beni abimden ötürü tanıyan birine rast geleceğimi beklemiyordum. Bir panik dalgası bedenimi kaplamaya başladı. S... gülümsedi,

-Merak etme benim de abim burada olduğumu bilmiyor. Hem  ..’yı 3 yıldan sonra biri ile görmek hoş. şanslısın aslında kız arkadaşlarını öyle kolay kolay bu tarz ortamlara getirmez.

Söylenecek bir şey olmadığı için sustum. O sırada koluma hafifçe biri dokundu. Arkamı döndüğümde tanımadığım biri vardı ve  ... ortalıkta görünmüyordu.

-Dans eder misin?

-Hayır mersi.

-Neden, sinirli gibisin dans etmek iyi gelirdi?

-Hayır teşekkür ederim dedim ya!

-Hadi gel inat etme.” Diyip kolumdan çekiştirmeye başladı. Bu kadarı da fazla geldi ve avaz avaz bağırmaya başladım;

-SANA DANS ETMEK İSTEMEDİğİMİ SÖYLEDİM. BİRİ İLE GELDİM VE DANS EDİLECEKSE ONUNLA EDERİM VE HEMEN şİMDİ, şU ANDA KOLUMU BIRAKIYORSUN!

Ortama bir sessizlik çöktü ve Ç... gülerek ortaya çıktı. “Şimdi neden seninle olduğumu anlamayanların soruları yanıtlanmış oldu. İkimize birer kadeh bir şeyler koymaya gittiğimde bile seni birilerini dövmeye çalışırken mi bulacağım? Çok ayıp!” Hemen yanımdaki hanzoya dönerek “Sen kendi kıcını buradan çıkarır mısın? Yoksa benim tekmeleyerek çıkarmamı mı tercih edersin?”

Eleman daha kekelerken ortamdan iki tip çıkıp “Gel biz seni eve bırakalım” diyerek garibanı dışarı çıkardılar. Nedendir bilinmez espri ile söylediği laf bile çok hoşuma gitmişti. Gözlerini kısışı ve suratındaki ifade, söyledikleri her ne kadar şakaymış gibi görünse de dediğini yapacağını doğrular nitelikteydi.

Bol bol alkol aldık deliler gibi eğlendik ve muhabbet ettik. Sabaha karşı ev boşalmaya, bazı çiftler ise odalara çekilmeye başladı. Zurnanın zırt dediği yere gelmiştik ve benim karnıma ağrılar giriyordu. İşte son birkaç kişiyi de uğurlamış bana dönmüş kararlı adımlarla üstüme yürüyordu. Adeta ayakta olduğum halde bir köşeye sindiğimi hissediyordum. Boş salonda adımları yankılandıkça, beynimde tamamlar çalıyordu. Elini uzattı nazikçe;

-Odaya çıkalım mı?

-Çıkalım.

Elini tutup çekingen adımlarla yukarı çıktım. Sadece alkolden kaynaklanmayan bir baş dönmesi, ve soğuktan kaynaklanmadığına emin olduğum bir titreme sarmıştı bedenimi. Sanki yer buz olmuştu ve ben bir buz pistindeydim. Hareketlerimi kontrol edemiyordum. Bunu fark etmiş olacak ki bir anda bana döndü;

-Ne kullandın sen?

-Hiçbir şey alkol sadece.” Dedim ama çenem kasılıyor zorlukla konuşuyordum. Yukarıya doğru bağırmaya başladı;

-S... HEMEN BURAYA GEL!

Kız apar topar merdivenlerin başına geldi ama ben kelimeleri bile zorlukla seçiyordum.

-Ne var ne oldu?

-NE VERDİN B...’YA?

-Sadece bir pıt canım lafını etmeye değmez...

-SENİ GİDİ AŞAĞILIK SÜRTÜK!

Lafını duyduktan sonra dünyam karardı. Uyandığımda yumuşacık yatakta yatıyordum. Ç... ise endişe ile bana bakıyordu.

-Korkuttun beni.

-Ne oldu?” derken odaya bakınmaya başlayıp yalnız olmadığımızı fark ettim.

Adam:

-Merak etme ben doktorum, çok ağır bir uyuşturucuyu maddeyi, alkolle karıştırarak aldığın için ve sanırım bunu ilk defa aldığın için yaklaşık 9 saattir uyuyorsun. Şu anda ne hissediyorsun?

-Sadece vücudumda hafif bir kırgınlık ve sanırım hala kafam güzel yada akşamdan kalmayım.

-Aileni arasan iyi olur bugün eve bu halde gidersen reklam olursun. Neyse benden bu kadar, iğne işe yaradığına ve bilinciniz açık olduğuna göre gidebilirim. Ç... seninle biraz dışarıda konuşalım mı?



-Tamam geliyorum.” Bana endişe ile dönüp;  
-İyisin değil mi?  
-Susadım sadece.  
-Hemen getiriyorum.  
-Teşekkür ederim.

Kafam karman çormandı. Ne olmuştu hatırlamaya çalışıyordum. Ama sisli bir görüntü idi. Son konuşulanları hatırlamaya çalıştıkça başım ağrıyor ama görüntüler gittikçe zihnimde berraklaşıyordu. Demek ki o kız bana doldurduğu içkinin içine uyuşturucu atmıştı. Niye yapmıştı ki böyle bir şeyi? Acı acı güldüm. Aklıma eski Türk filmlerinden saçma sapan sahneler geliyordu. Yatağa iyice gömüldüm ve aklıma annemler geldi. Hemen telefona yapışıp bugün eve gelmeyeceğimi arkadaşlarla King oynayacağımızı söyledim. Bu iş de hallolmuştu. Yatağa tekrar uzandığımda uyuyakalmışım.

Tekrar uyandığımda vakit gece yarısını geçiyordu eminim. Pencerenin dışı zifiri karanlıktı. Ama bir gariplik vardı hareket edemiyordum. İlk önce karabasan sandım. Sonra çevremde yanan mumları fark ettim. Bir anda kafama bağlı olduğum dank etti.

Aklımı kaçırarak gibi oldum. Ağzım kapalı idi sesimi çıkaramıyordum. Elimden geldiğince kendimi oradan oraya atıyordum. Aklıma binbir türlü satanist ayinler, insan kurban eden tiplerin görüntüleri geliyor, sessiz çığlıklar atıyordum!

Bir anda onu gördüm karşımda zevkle gülümsüyordu. Bir sandalyede bacak bacak üstüne atmış sırtırken konuşmaya başladı;

**-Nihayet uyandın ufaklık, şimdi seninle biraz eğleneceğiz”.**

Nutkum tutulmuştu. Şakaklarım zonklıyor, son hız debeleniyordum. Hoş, konuşmak istesem bile ağzım kapalı olduğundan “ımmmm hhıı” şeklinde sesler çıkarmanın ötesine geçemiyordum. O ise çırılçıplak karşımda oturmuş zevkle bedenimi gözlemliyordu. Kendimi yamyamın tekinin sofrasındaki yemek gibi hissediyordum. O ise gayet eğleniyor görünüyordu. Bir anda ayağa kalkması ile taş kesildim. “Yeter!” dedi. İlk an gözlerim penisine takılı kaldı. Tanrı’m o neydi öyle? 18 yaşındaydım ve sadece iki kişi ile birlikte olmuşum. Ama standardın dışında bir büyüklükte olduğu aşıkardı. Beni ayrıca korkutmasına gerek yoktu. Bunu görmek bile benim ondan yüzlerce mil uzağa kaçmama kafi idi. Ama sinir olmuşum “Yeter!” demişti bana. Ne yeterdi? Ne yapmıştım ki? Sadece bağlarımndan kurtulmaya çalışıyordum. Bunun nesi yeterli idi? Ellerimi acıtmaktan öteye gidememiştim henüz. Hayır! Yetmezdi! Daha fazla hareket etmeye, çıldırmış gibi kendimi oradan oraya atmaya başladım. Yabani bir hayvan gibiydim ve durmaya hiç niyetim yoktu!

Son hızla üzerime gelip “Sana yeter dedim!” diyerek bir tokat patlattı! Gözlerimden ateşler saçarak baktım ona. “Evet böyle uslu bir kız ol. Bana itaat etmeyi öğreneceksin ufaklık.” Bir anda yüzümü yumuşattım. Dalga geçer gibi bakıyordum artık ona, şaşırmıştı. Aslında o bana itaat edecekti, içimde bir yerlerde bunu biliyordum. Gözlerimiz kilitlendi ve dudaklarının titrediğini gördüm. İçimden kahkahalar atıyordum. Hayır ne o, ne de bir başkası benim ıslah olmaz ve ehlileştirilemez ruhuma hükmedemezdi!

-Bana öyle bakma!”dedi.

Gözümü dikip bakmaya devam ettim. Yine aynı alaycılık ve “sen bana ne yapabilirsin ki?”

bakışı ile. Hadi diyordum içimden bir tokat daha patlat. Canımı sandığın kadar yakamayacaksın hiçbir zaman! Gözlerimiz hala birbirine görülmez bir bağ ile kenetliyen beklediğim tokat geldi. Yine diktim bakışlarımı yüzüne. Bir tokat daha! Yanaklarım pespembe olmuştu biliyorum. Ama inatla yüzüme vurmaya devam ediyordu ve bende aynı inatla bakışlarımı yüzüne dikmeye. Sinirini alamadı ve çekmecedan küçük bir değnek çıkardı.

-Bana bakmamamı emrediyorum ufaklık!

Hafif hafif kendi eline vurarak tehdit eder gibi bir görünüm aldı. Bense kahkahalarımı zorlukla batırıyordum. Bu arada ellerimi yavaştan bağlardan kurtarmıştım o tokat patlatırken. Ama ne kadar ileri gidebileceğimi merak ettiğim için durmuştum. Yüzüne baktım ve ayağımın altında yakıcı bir acı patladı. Kulaklarım uğuladı ve gözümünden istemsiz 2 damla yaş süzüldü. İçimden “evet buraya kadar” dedim ve ellerimi çekip vahşi bir kedi gibi üzerine atılıp kaptım sopayı. O kadar şaşırmıştı ki ne olduğunu bile anlamadı. Hemen arkasına dolandım, dizlerinin arkasına hafif bir tekme ile diz üstü çökerttim onu. Saçını tutup yatağa yapıştırdım ve dizimi omuzlarının ortasına bastırdım. Sağ kolunu 2 elimle kıvrıp sol elimle tutarak sağ elimle kenarda duran ipi aldığım gibi son hızla dizimi çekmeden bağladım. Bu arada hiç konuşmadı. Kaderine razı olmuş gibi bir izlenim edindim. Belki de sadece ne olacağını merak ediyordu. Belki de sadece sopayı henüz vurmamış olmamdan kaynaklanan “daha fazla sinirlendirmeye gerek yok” düşüncesi vardı, bilemiyorum. Ayaklarını ve ellerini arkada bağlayıp birleştirdikten sonra onu ana karnındaki ters cenin gibi bıraktım. Baya bir zorlanarak yatağın üstüne çıkardım onu. Sonunda ağzımdaki ball gagı çıkarabildim. Topun üstüne tükürdüm hafifçe ve Ç...ın saçını çekerek ağzına dayadım. Dudakları mühürlenmiş gibiydi inatla açmıyordu.

-Bak Ç... ya adam gibi ağzını açar bunu ağzına alırsın, ya da bu sopayla önce seni bir güzel döver sonra da topla beraber bir tarafına sokarım. Emin ol o kadar dayığı yedikten sonra kıcını kapalı tutamazsın!

Derin bir nefes aldı ve ağzını açtı. Hemen ağzına sıkıştırıp arkadan bağladım. Az önce tepemde dikilmiş bana ne yapacak diye kara kara düşündüğüm adam şu anda çaresiz bir şekilde elimin altında yatıyordu. Ona ne istersem yapabilirdim. Ama ona sırtımı dönüp odayı incelemeye, çekmecelere vs.. bakmaya başladım. Bazı yerlere yaklaştığım anda sesi çıkmaya başlıyordu birtanemin. Tabi ben de inatla oraları daha fazla inceliyordum. Kesin bir oyuncak çıkıyordu ve bu beni baya eğlendiriyordu. Genelde zararsız şeylerdi plug-gag-rope-anal sex cream vs.. Bütün bulduklarımı getirip yatağa koydum.

İyice eğilip göz göze geldim. Taklaşıp gözlerinin üzerine 2 minik öpücük kondurdum. Sonra ağzında gag olduğu halde ağzımı açıp gagın yarısını ağzıma aldım ve dudaklarına dudaklarımı dokundurmuş oldu. Bu arada gözüm penisindeydi. İçine kaçmış olan o minik şeyde hafif bir kıpırtı oldu. Sonra tekrar göz hizasına geldim ve sevimli bir kız çocuğu gibi gülümsedim.

**-Evet aşkım seninle çooook eğleneceğiz!**

Gözleri büyüdü. Korkusunun kokusunu alabiliyordum. Elimi poposuna dokundurduğum anda ters dönüp debelenmeye başladı. Elim altında kaldı ve çok sinirlendim. Tüm gücümle onu yere yuvarladım.

-Seni salak kolumu kıracaktın! Şu ana kadar bana yaptığın her şeyi ödeme zamanı geldi!

Yere düştüğünde canının yanmadığına emindim ama acı çeker gibi suratını buruşturuyordu, umursamadım. Sopayı aldığım gibi tabanlarına vurmaya başladım. Her “çat” sesinde benim de canım yanıyordu. Sonunda dayanamayıp ters döndü ve poposu kabak gibi ortada kalakaldı. Fırsat bu fırsat bir daha kafasına göre dönemeyeceği şekilde ipleri sabitledim. Hafif hafif inliyordu.

Onu aşağılamak erkekliğini unutturmak istiyordum. Çocuktum, bunu nasıl yapabileceğimi tam olarak bilmiyor, sadece hislerimle hareket ediyordum. Bir anlık bir cinnet haliydi belki de benimkisi. Tabanım alev almış gibi yanıyor, ruhumda hiç iyileşmeyecek bir yara açıldığını hissedebiliyordum. Onda da aynı yarayı açmak, unutulmazı olmak istiyordum. Özetle onu seviyor, ondan korkuyor, ona acıyor ve ondan nefret ediyordum. Bütün bu hislerin karmaşası ise bende bir patlama olarak ortaya çıkmıştı.

İnlemesine kulak asmadan masadaki mumlardan iyice erimiş haldekini aldığım gibi poposuna anüsüne gelecek şekilde yakından boca ettim. Ağzında gag olmasaydı çıkan ses çılgılık olacaktı eminim.. Bir şeyler söylemeye çalışıyor ama “mmmm” dışında bir şey çıkmıyordu ağzından. Mumun akışını keyifle izledim. Baldırlarının titreyişi görülmeye değerdi. Yavaşça öne dolanıp suratına yaklaştım. Saçlarını tutup yüzüme bakmasını sağladım. O güzelim mavi gözleri dolu dolu bana bir şeyler söylemeye çalışıyordu. “Gagi çıkartacağım ama bağırmayacaksın” dedim. Başını yukarı aşağı hızlı hızlı sallarken o kadar zavallı görünüyordu ki, dayanamadım güldüm. “Ama bağırırsan?” diye sonu açık bir soru sordum. Hızlıca sağa sola başını sallarken gözlerini de fal taşı gibi açmıştı. Bu haliyle banyodan yeni çıkmış silkelenen bir köpeğe benziyordu. Gagi çıkardım.

-B.... Lütfen.. Yeter lütfen. Sana, iki kereden fazla vurmayacaktım. Ne olur dur! Dayanamıyorum....

Bunları söylerken yarı ağlıyor, yarı kekeliyordu. Bir anda durumdan soğudum. Şöyle bir etrafıma baktım. Ne işim vardı burada? Hem kendisi her şeyi yapmaya açık iken kendisine yapıldığında bu denli zavallılaştan bir adam benim yanıma yakışır mıydı? Nerdeydi o otoriter, dizlerimin bağının çözülmesine sebep olan adam? Bağlanınca bu kadar basitleşen bir zavallıyla ne yapılabilirdi ki?

Onu o halde bırakıp hızla giyindim. Bu arada “Gitme lütfen, beni çöz. Oturup konuşalım” şeklinde bir dolu beyit düzüyordu” Ama ben orali bile değildim. Aşağı inip taksi çağırıp eve döndüm. Döndüğümde evde kimsecikler yoktu. Çırılçıplak soyunup yatağıma yattım ve ağlayarak uykuya daldım.

Aradan ne kadar zaman geçtiğine emin değilim. Telefonum çaldı;

-Benim Ç....

-Ne var?

-Senden sonra S. Odama gelip beni o halde buldu.

-Bana ne.

-Ne yapmaya çalışıyorsun?

-Hayatıma devam etmeye... Mümkünse sensiz!

-Ben sana ne yaptım ki?

-Sorun ne yaptığın değil, ne yapamadığın. Bunları tartışmak istemiyorum. Bir daha beni arama aksi halde abime olan biten her şeyi anlatırım!

-Ama B....

-YETER! Bir daha beni arama!

Telefonu yüzüne kapattım. Ondan sonra da bir daha karşılaşmadık. Bu acemice yaşadığım BDSM nedir bilmezken deneyimlediğim bir olaydı sadece. Başını anlatmadan bir şeylerin sonunu anlatmak anlamsızdır. Çevremdeki insanların sevgileri benimkiden ne denli farklıydı bunu da bir açıklamak isterim izninizle. Hatta bir örnekle başlayayım:

Bir erkek ve kadın vardır..

Birbirlerini çok sevmektedirler fakat kadın ayrılır..

Sebepe ‘erkek bana hiçbir şey anlatmıyor’...

Arkadaşları olan bir erkek arayış bulmak ister..

Erkeğe sorar;

-Niye hiçbir şey anlatmıyorsun kıza?

Erkek;

-Sabahtan akşama kadar çalışıyorum,akşam eve geldiğimde mutlu,yüzünde güller açan bir kadın karşılıyor beni.İşimde işittiğim azarlardan,selam vermeye bile tenezzül etmeyeceğim bir dünya adamın götünü nasıl yaladığımı mı anlatacağım ona? Ne diyeceğim eve gelince,HAYAT BENİ SİKİYOR mu diyeceğim?

Sevgi ne zaman bitiyor acaba? Ne zaman insan alışıyor karşısındakine? Alışmadan az önce mi, yoksa sonra mı bitiyor sevgi? Neyse, önemli olan öyle ya da böyle bitiyor olması. Bir gün önce sempatik gelen bir özellik bir gün sonra midenin bulanmasına neden olabiliyor. Sonra bir an kendinle baş başa kalıp “Biz bu hale nasıl geldik?” sorusunu sormaya başlıyorsun. Kokusunu duymadan, gözlerine bakmadan uyuyamazken bir anda rastlaşmak istemediğin tanıdık halini nasıl alabilir ki sevdiğin adam? “Sevdiğim adam” kelimelerini bir arada kullanınca aklına düşen simasının yerini nasıl koskoca bir kara delik alır da, yaşadığınız güzel günleri de yutuverir? İnsanlar mutlu olmak için bir ilişkiye başlayıp, ilişki acı vermeye başlayınca neden bitirmezler ve acıdan da adeta zevk alırlar? Kanseri olmuş memeni sevmek gibi bir şey bu. Bütün bedenine yayılacağını, seni süründürerek öldüreceğini bile bile vazgeçemezsin göğsünden. Yarım yaşamak istemezsin. Ama bunun ağrısı, sancısı? Değer mi, daha doğrusu değmeli mi? Hayat bu kadar kısayken neden bu denli bağımlılık, adanmışlık? Bence değer ama normal insanlar için farklı tabi ki.

Bir gün önce kahkahalarla güldüğün espriler nasıl olur da bayağı ve adi gelmeye başlar? Aslında neden çok basit; devamlı o kişiyle birlikte olduğu için senin için özel olması gereken bir espri başkasına yapıldığında kalitesini kaybeder. Değerini, özelliğini, güzelliğini ve en önemlisi saygınlığını kaybeder. İnsanlar hazırcıdır. İşin en kötü yanı senin bir gün önce yaptığın bir espriyi kendi zekânının ürünü gibi sunması ve senin zekânı diğer insanların içerisinde küçümsemesi olabilir bunun cevabı.

Tamam. Ele aldığımız erkek profili direkt soğutan cins bir model. Daha saygılı bir model alalım elimize. Bu model de ilişkinize ve size duyduğu saygıdan ötürü aranızdaki özel ilişkiyi bir iş ilişkisine döndürmeye meyilli bir erkek olabilesi çok muhtemel görünen tip. Hatta çoğu zaman akit imzalatmaya kalkabilir bazı konularda karara vardığınız zaman.

Neden bir erkeğin bir şeyi varsa diğer şeyi fiyasko olmak zorunda? Mesela cinsellikte çok iyi fakat, anti sosyal. Sosyal fakat, diğer insanlarla ilgilenmeye başlayınca sizi unutup. Dans etmekten nefret ediyor, sizi danslı eğlence yerlerine götürmeye bayılıyor lakin dansa kaldırmıyor. İçince sapıtıyor. Muhabbeti çok iyi ama, sizin diğer insanlarla diyalogunuzu

kıskanıyor. Gezmekten çok zevk alıyor fakat bir yerlere gitmeye parası yok. Sizi aldatmıyor fakat, yanınızdan geçen kadınlara öküç gibi bakıyor. Aile kavramına çok düşkün ama, kendi ailesi yada sizin ailenizle geçinemiyor sorun yaratıyor gibi... Bu örnekler daha uzayıp gidebilir. Hatta ilginçtir bütün bu falsolar aynı erkekte toplanmış da olabilir. Peki çözüm nedir?

Sigarayı yada alkolü bırakır gibi bırakmak lazım bu tür ilişkileri. Profesyonel birinden yardım alarak, çevreden dayanışma talep ederek ama hepsinden önemlisi bırakmayı gerçekten isteyerek. (Daha kestirme yol, öldürün herifi!)

Arkadaşlık ilişkileri de pek farklı değil. Neticede onlar da ikili ilişki... Özellikle de bir kadınla erkeğin arkadaşlığı cidden derinine inilmesi gereken bir konu. Bir kadınla bir erkeğin çok samimilerse yatmadığına inanmak için kadının veya erkeğin bir sorunu olduğuna inanmak cidden şart olmuş durumda toplumumuzda. Fakat bunu bir de farklı yönü var; adı geçen kadın ve erkeğin samimiyet derecesi arttıkça kıskançlık giriyor devreye. Garip bir sahiplenme duygusu. İki gün önce erkek yada kadın rahat rahat sevgililerinden bahsederlerken önce anlatım tutuklaşıyor. "Acaba bunu anlatmalı mıyım, tepkisi ne olur?" gibi düşünceler rahatsız etmeye başlıyor beyni. Biraz daha ilerleyen safhalarda ise kendimize dönüp bakmaya başlıyoruz. Çünkü konuşmalar bizi o yöne sevk ediyor. "Yahu bana ne oluyor, niye bu kız o aptal erkek arkadaşından bahsederken sinirlerim geriliyor?" demeye başlıyor erkek. Kız da "Hıh, sen bana o uyuz karıyı anlatıp durur musun? Böyle göt ederler adamı!" demeye getiriyor. Pekiyi bunun bir çözümü var mı?

Onu da bilim adamları bulsun! Aşkın kimyasını çözen bunu da çözer. Hatta belki çözmüştür de benim haberim yoktur. Neyse konumuza dönelim biraz daha. Bu ilişkiden sonra pek iflah olduğum söylenemez. Kesinlikle normal bir cinsel yaşantım olamadı. En basit örneklerden birisi gayet normal erkekleri çileden çıkarmam olabilir.

Gece yarısıydı. Çevresinde kocaman bir hale ile dolunayın yansıması denize vuruyor, gölgelerden ikonalar oluşmuş suda muhteşem yakamozlar dans ediyordu. Sahilde gür bir orman vardı ve sessiz gecede yaprak hışırtıları ile, durgun denizdeki dalgaların kıyıyı adeta okşamasından kaynaklanan kakofoniden başkası duyulmuyordu. Böyle bir an için Tanrı'nın paletinden çıkma bir geceydi.

-Seni çok seviyorum." dedi O....

-Bende seni...." diye karşılık verdim fısıltıdan biraz yüksek bir sesle.

Öpüşmek ne kadarda haz verici bir duyguydu benim için. Özellikle de bu sevdiğim, uzun zamandır arzuladığım bir adamla olacaksa. Kim bilir kaç defa kurmuştum Onun'la ilk öpüşmemin hayalini.

Sahilin denizle birleştiği yerde üzerlerinde deniz kıyafetlerimizle yatıyorduk. Ben üzerimde O...'ın hediye ettiği siyah renkli ve eteklikli bikini olduğu halde vücut sıcaklığımın arttığını hissediyordum ve, beklenti ile kalp atışlarım hızlanıyordu. Sırt üstü uzanmıştım. Yattığım yerden yıldızları, O...'ın birkaç santim yukarıdan bana bakan gözlerini ve uzun zamandır arzulamakta olduğum yumuşacık dudaklarını izliyordum. O... ise bir dirseği üzerine kalkmış benim sevgi dolu bakışlarıma karşılık veriyor, ara sıra da hafif bir iç geçirme salıveriyordu.

-O kadar güzelsin ki...." diyecek oldum

Yıldızların ışığı gözlerinin parlamasına, zaten ölümcül bir şekilde çekici olan kahverengi gözlerinin etkileyiciliğinin kat be kat artmasına neden oluyordu. En güzeli de bu sözleri içten gelerek söylemesi, benim de buna inanmamdı.

Onun sözünü bitirmesine olanak tanımadan elimi zarifçe onun biçimli, doğuştan gülkurusu rengindeki dudaklarına götürüp “şşşt” dedim ve başımı hafifçe yerden kaldırarak yüzümü Onunkine yaklaştırıp dudaklarımı araladım. O bir süre bana baktı. O birkaç saniye benim için haftalar kadar uzadı adeta. Kalbim küt küt atıyor, nefesimi kontrol edemiyordum.

Ağzını kapatan elimi önce eliyle kavradı ve benim çekmeme olanak vermeden parmak uçlarımın her birine dört küçük öpücük kondurdu. Ardından güzel olduğu kadar marifetlide olan dudaklarını bileğinden kaydırıp dudaklarıma yöneltti.

Bu beklenenden daha muhteşemdi. İkimiz de önce birbirimizin gözlerinin derinliklerinde kaybolmuş, ardından da bakışlarımızı göz kapaklarımızın ardına gizleyerek dudaklarımızın dokunuşuyla ürpermiştik. İlk öpücükten sonra bir an uzaklaşıp tekrar birbirimize baktık. Hafif bir gülümseme ile tekrar dudaklar birleşirken dillerimiz birbirine dolanıyor, adeta çölde susuz kalmışçasına öpüşüyorduk. Onun eli belimi sarmalarken bende elini onun ensesine atmış saçlarını okşuyordum. Öpüşme daha ısrarlı bir havaya bürünmeye, bedenlerimiz arzu ile kıvranmaya başladı.

Onun elleri bedenimde örümcekler gibi geziniyor, başını kaldırıp gözleriyle bedenimi adeta içerken hafifçe titriyor ve kalbim Onun kabarmış olan erkekliğini bacağında hissetmekten ötürü deli gibi çarpıyordu.

Evet; öpüşmeyi, bu anın gelmesini çok istemiştim. Hatta bunu ummuş, beklemiştim. Ya sonra, şimdi ne olacaktı? Elbette sevdiğim adamla birbirlerimizi bu denli arzularken diğer kızların yaptığı gibi bir dünya kızsız zıvalık sıralayıp ‘dur’ demeyecektim. Ama bu kadar da kolay olmamalıydı....

Onu hafifçe iterek kendimden uzaklaştırdım ve gözlerinin kısılıp karardığını görmek beni derinden yaraladı. Bu kısılma şehvetten değildi, yanlış anlamıştı işte. Kendisini tahrir edip yarı yolda bırakacağını sanmıştı. Onun bakış açısına göre ben ona aşık değildim. Hiçbir kız aşık olduğu erkekle yaşayabileceği en güzel anda kendini böyle geri çekmezdi, çekememeliydi. Gerçekten aşık olsam beynim değil kalbim galip gelirdi diye düşünüyordu. Neden sonra ben nefesimi düzene sokmaya çalışır, incinmiş bir ifade ile yüzüne bakarken kendi bakışlarının acımasızlığını, yüzünden düşünmekte olduğu her şeyin okunabildiğini fark etti. Ben ona aşık olmasam da uğruna ölebileceği kadındım ve yanıdaydım bu kadarı ona yetmeliydi. Bana düzgün ve pırıl pırıl dişlerini gözler önüne seren bir gülümseme yöneltti, bedenini geri çekerek bana her şeyi oluruna bıraktığını ve düşüncelerime saygı duyduğunu göstermek istedi hareketiyle.

Bu hareket her ne kadar hoşuma gitse de aslında hiç de böylesine bir andan kaçınmaya niyetim yoktu. Sadece biraz daha uzatmak istiyordum o özel anın kaçınılmaz hazzına varmayı.

Nazikçe ayağa kalktım. Dalgalar ayaklarımı yalıyordu adeta. Ona yüzümü dönerken gülümsüyordum. O bu gülümsememde bir farklılık hissetti ve hissettikleri onu epey heyecanlandırdı. Onu baştan ayağa süzüyordum, süzerken göğsüm inip kalkıyor, Onun

kendini çıplak hissetmesine neden oluyordum. Heyecanlandığını gösterir delil de gözlerimin önündeydi.

-Denize giriyorum” dedim

-Tamam.

-Denize çıplak giriyorum!

-Ne?” diye fısıldayabildi. Karşısında bikinimin eteğinden başlayarak üstümdekileri çıkarmaya başladım. Bikinimin üstünü dimdik göğüslerimi hafifçe sallanacak şekilde ayarlayarak çıkarırken sadece şaşkınca bakabildi.

Çıkardığım etekliği ve bikini üstünü onun suratına doğru zarif bir ayak hareketiyle attım. İkisini de yakalarken gözlerini benden bir an bile ayırmıyordu. Arkamı dönüp altımı da çıkarırken garibimin gırtlığından bir inilti çıkıverdi. Bikininin altı o yakalayamadan suratına gelmiş ve koku onu iyice ılıgına çevirmişti.

Yavaşça denize girerken yuvarlak hatlarımın ay ışığında muhteşem görüldüğünü tahmin edebiliyordum, dalga dalga sarı saçlarım belime kadar iniyor ve kalçalarım daha bir dikkat çekiyordu. Buraya kadardı. Daha fazla dayanma şansı yoktu. Süratle soyunup ben daha yarı belime kadar suyun içine girmeden yavaşça suya dalmış, bir anda önüme çıkarak bir ılıklık koyuvermeme neden olmuştu. ılıklığı hiç umursamadan dudaklarını acı verecek şekilde bastırarak dudaklarımı ezdi. Bir yandan da suyun deviminden faydalanarak kıydan biraz uzaklaşıp bel hizasına geldi. İlk başta korkmuş olmama karşın –karşımdakinin kim olduğunu anlayınca- bu öpüşe karşılık veriyor, bacaklarımı beline dolayarak kadınlık organımı, erkeğin çoktan dimdik hale gelmiş erkekliğine dokunduruyordum.

Uzaktan gelen biri için, denizde romantik bir nüans yakalamış bir çift öpüşüyordu. Kız kollarını erkeğin beline dolamış, erkekte kızın beline sarılmıştı. Ama gören birisi olmadığı gibi durumda bundan ibaret değildi.

Benim için artık nerede olduğumun, hangi zamanda ya da kim olduğumun bir önemi yoktu. Sadece kiminle olduğuydum umursadığım. O’ydu, tek gerçek aşkım! Onun içinde durum pek farklı değildi. Hayatından geçip gitmiş onca kadının hiçbir önemi yoktu artık. İsteydi; bütün dokunuşum, bütün gizemim ve bütün güzelliğim ile karşınsındaydım ama hepsinden önemlisi onun kadını olmak üzereydim. Her şeyiyle ona ait olacaktı biricik bebeği.

Belimi sağ eliyle tutarken sol eliyle de göğsümü sıkıyor, inlememe neden oluyordu. Başını eğdi, bedenimi suyun yüzeyine çıkardı, tuzlu suya aldırmadan dimdik olmuş göğüslerimi diliyle okşamaya başladı ve erkekliğini artan bir arzu ile bastırarak zamanın geldiğini belli etti. Elim ile yardım ederek birleştirdim bedenleri. İlişki gerçekleştiği anda hafif bir ılıklık koyuverdim ve erkek ılıklıkla daha da vahşileşti. Belden yukarı kâh suyun üstüne çıkıyor, kâh altına gömülüyordu ancak, göğüslerim genelde suyun yüzeyinde kalıyor, oğlanı büsbütün kışkırtıyordu. Ama ben boğulacağımı düşünmeye başlamıştım.. Çünkü göğsümde olan elleri boğazıma yapışmış dürtüşleri iyice hoyratlaşmıştı.

Saçlarım suyun içinde yastığa yayılmış gibiydi fakat bambaşka bir ahenkle kıvrılıyor, berrak denizde vücudum bir rüyaymışçasına ılıdıyordu. Her dürtüşte dudaklarımdan dökülen iniltiye daha fazla dayanamayacaktı. Neden sonra fark etti ki benim de dayanacak halim kalmamıştı. Göğsümü bir eli ile sıkarken koparacağını düşündüm bir an, gidiş gelişleri hızlandı, artık inlemekten çok ılıklık atar gibiydim ve ikimiz de aynı anda titremeye başladık. Bu beraberliğin burada bitmeyeceğini ve uyumlarımızın kolayca bozulmayacağını düşünüyor, sınır tanımadığımız için yaşanacak anları şimdiden merak ediyorduk.

Gözlerinin derinliklerine dikti gözlerini. Organı hala içimdeydi ve mutlulukla gülümsüyordum.

-Seni seviyorum” dedim.

-Kadınım” dedi hırıltılı ve kısık bariton sesiyle.

Dudaklarımız tekrar buluştu ve öylece sarılmış öpüşürken cıvıldaayan kuşların seslerini duymaya başladık. Yeni bir gün doğmuştu.

Denizden çıktık ve aynı yere geri döndük. Biraz su yutmuştum. Biraz da sersemlemiştim. Bana dönüp:

-Bir an seni öldürmek istedim. Bana bir daha öyle bakma.

-Ne yaptım ki?

-Bilmiyorum bakışında bir şey var tarif edemiyorum. Ama sana zarar vermek istedim.

-Gülümsedim. Sence itiraz eder miydin?

Şok olmuştu.

-Arkana dön! Dedi.

Döndüm. Kalçama öyle bir tokat patlattı ki. Dudaklarımdan dökülen iniltiyi bastıramadım. 10-15 tane tokat attı. Dönüp;

-Bu şimdi hoşuna mı gidiyor senin?

Sesi çıkarmadım.

-Hayatım bunu bir ara konuşmamız lazım. Diyince büyük bir düş kırıklığı yaşadım. Halbuki gayet iyi gidiyordu ne gerek vardı ki böyle bir psikolojik seansa? Olmayacaktı yürümeyecekti. Beni eve bıraktıktan sonra onu bir daha aramadım.

Hayatıma pek çok kişi girdi ve girdiği gibi çıktı. Yüzünü bile hatırlamadığım onlarca adam ya da kadın... İlişkilerimin hiç birini “normal” olarak adlandıramam. Ne cinsel ne de tinsel bazda normal bir yanı yoktu.

Arkadaşlıklarım ise hep gelip geçiciydi. Bir şeylerin arayışındaydım ama ne olduğunu adlandıramıyordum. Hiç durmadan fanteziler üreten bir beynim vardı ve karşımdakilerin en büyük derdi bana yetememe korkusundan kaynaklanan kıskançlık krizleri oluyordu. Ama hayatımda kalıcı arkadaşlıklarım da oldu. Bunca zamandır tanıdığım Y... gibi ama onu sonra anlatacağım.

Psikolojik sorunlarım olduğuna inanmaya başlamıştım. Neden diğer insanlar gibi sevişemiyordum, neden vücudumu ya da beynimi uyaracak etkenlere ihtiyaç duyuyordum? Tecavüz gibi bir şeyden tiksinnem gerekirken bunu neden kafamda tasarlayıp mastürbasyon yapıyordum? Karşımdaki insanın canını yakmak neden bu denli uyarıyordu beni? Bütün bunlara cevap bulamadıkça kabuğuma çekilmeye başladım ve karar verdim düzgün bir ilişkiye ihtiyacım olduğuna. Buna da çok uygun birini buldum.. En azından o an için öyle olduğuna inanıyordum.



Sonunda ben de O...’a aşık oldum. Nişanlandım. 4 sene boyunca bir evin dört duvarına hapsettirdim kendimi. Çünkü o çocuklarını doğurmak isteyeceğim adamdı. İlişkimize büyük eksiklikler olduğunu her ne kadar fark etmiş olsam da aşıkım. Görmek istemedim ve görmedim. Kompleksli idi. Mali durumunun ve çevredeki statüsünün ondan daha iyi olmasını hazmedemiyordu. Uçan kuştan bile kıskanıyordu. Giydiğime, yediğime, içtiğime, arkadaşlıklarına karışıyordu. Ben de bunlara boyun eğmeyince olay büyüyordu. Kaybetme korkusu ile bana saldırıyor, ben de bunu fark edip alaycı tavırlara bürününce iyice çileden çıkıyordu.. Mamafih ilişkide kaçınılmaz son, can hırtaş kavgalar, ağza alınmayacak hakaretler, karşılıklı sidik yarışları, patlatılan bir tokadın ardından benim affetmem ve ardi arkası kesilmeyen dayak seansları.. Son dönemlerde cinselliğimiz de iyice monotonlaşınca bir gıdım olan özgüveni de kayboldu. İyice hırçınlaştı. Osuruktan sebeplerle kavga çıkarıyor, bir erkekle selamlaşacak olsam günümü burnumdan getiriyordu. Bu kıskançlık nöbetinden kaynaklanan kavgaların birinde benim bayılmam ayıldığımda hala dayak yiyor olmam ve onu bıçaklayıp adliyelik olmamızla son bulan hastalıklı bir ilişkiydi...

İlişki biter bitmez atladığım gibi Köprülü Kanyon’a gittim. Yeniden rafting rehberliği yapmak istediğimi söyleyince hemen işe aldılar. Orada tanıştığım C... ile bir şeyler yaşamaya başladık. Daha doğrusu ben çocuğa işkence etmeye başladım desem daha doğru olur. İçimde fokurdayan duygulara engel olamıyordum. C...’a emirler yağıdırıyor her türlü hizmetime koşturuyordum. Hatta o kadar ki onu rescue rope ile bağlayıp bungalow’da falakaya yatırmıştım, döndüğümde odamı temiz bulmadığım için. O da bundan garip bir haz alıyordu. Gözlerinde görebiliyordum. Bunun dışında dışarıda arkadaşların arasında hiç bunlardan bahsetmediğimiz gibi normal zamanlarda da arkadaştık. Ama bir an bir bakış oluyor, bir kelime duyuyorduk ve başka bir frekansa akıyorduk. Bunu hala tam olarak tanımlayamıyorum. Tek bildiğim bana iyi geldiği idi ve sorgulamaktan vaz geçmeye başlamış, yaşamımın akışına vermiştim kendimi. Rafting yaptığım nehirde oradan oraya sürüklenen kayıp bir kürek gibiydim. Ne tam anlamı ile eğilerek savrulabiliyor, ne batıyor ne de çıkıyordum. Sadece nehirle beraber akıyordum ve beni durdurabilecek daha büyük bir güç yoktu nehir tersine akmadığı sürece.

Sonunda kış geldi ve ben evime döndüm. Yine kendimi dinlemeye başladım ve beyin hücrelerimdeki bütün kapalı kapılar ardına kadar açıldı. Bu bunalımın ardından internete verdim kendimi. Travian adlı online bir oyuna sardım ve ne mutlu bir tesadüftür ki cicikis ile bu online oyunda tanıştık. Aylar süren gece gündüz sohbet ve dertleşmelerimizin neticesinde bana bir gün BDSM’den bahsetti. İncelemeye başladık beraber. İnceledikçe kendimden bir şeyler buluyordum. Yaşadıklarım, hangi sınıfa sokabileceğimi bilmediğim puzzle parçaları gibi yerine oturuyordu beynimde. Arkadaşlarıma yaşadıklarımın bahsettiğimde gözlerinin büyüdüğü şeyleri yaşayan bir dolu insan vardı! Hatta bir çoğu alenen kendini deklare ettiği halde pek çok şeyi yaşamamışken, ben çoktan yarı yola geldiğimi görünce bir sevinçtir kapladı içimi. Evet... ben normaldim! Hatta duygularımı da artık paylaşabileceğim platformlar vardı.

Hikayemi yazmaya başladım. Düşüncelerimi, yaşayışımı aktarmaktan keyif alıyordum. Daha detaylı bir şekilde anlatmaktı hedefim ama yoğun ısrar üzerine hikayemin başlığındaki noktaya gelmek istiyorum. **Bana ve Masterıma!**

Sabahtan akşama nette cirit atmaktan hayli sıkılmıştım. Zaten vampir gibi geceleri yaşamaya başladığımdan gün ışığına hasret kalmıştım. Ö... diye bir arkadaşım aradı;

-Naber lan manyak napıyon?

-Valla ne yapayım net başında pinekliyorum. Sen?  
-Canım sıkılıyo hadi gel The Bar'a gidelim.  
-Bok mu var The Bar'da, olm sen hala sıkılmadın mı oraya gitmekten?  
-Yaw başka gitcek yer mi var aq?  
-İyi gel beni al gidelim o zaman.  
-Yaw kızım bir kere de kışını kaldır da sen gel yahu!  
-Lan ipnetor bende araba mı var?  
-Yaw arabam olması benim suçum mu?  
-Sikime kadar Ö.... Gelip almıyorsan ben de çıkmıyorum. Kapiş?  
-Yaw bıktım senden!  
-Ben de seni seviyorum.  
-Saat sekizde gelirim.  
-Sekiz buçukta kapımın önünden al beni.  
-Tamam.

Hazırlanıp tam vaktinde aşağı indim. Ö... çoktan gelmiş beni bekliyordu. Nuh nebiden kalmış, 85 model BMW sine atladık. O sırada Y... aradı;

-Ne haber güzelim?  
-İyidir canım sen nasılsın?  
-İyiyim. İşin var mı bugün?  
-Ö... ile buluştuk The Bar'a gidecektik.  
-Ben bugün Demlikte çalışıyorum.  
-Eee?  
-Madem bara gideceksin yanıma gel.  
-Yaw yok çekemem şimdi canlı müzik falan.  
-Sana neyi çekip neyi çekemeyeceğini sormadım. Hemen Ö... 'a söylüyorsun ve buraya geliyorsun.  
-Tamam geliyorum.” Dedikten sonra apar topar telefonu kapadım. Ne kadar ilginç bir konuşma idi bu böyle diye kafamdan geçirmeye başladım. Y... böyle emir cümleleri kuran bir tip değildi. Canı sıkkın herhalde diye düşünüp çok da üstünde durmadım. Ö... 'a durumu izah ettim. Demlik'e gittik. Y... güzelim bariton sesi ile Knock'n on heavens door şarkısını çalıyordu.

Yıllardır yeri gelip sırlarımı paylaştığım, yeri gelip yatağımı paylaştığım, ilişkilerime şahit olmuş ve ilişkilerine şahit olduğum insan... Onu kendimden bile iyi tanıdığımı düşünürdüm. Gözlerini gözlerime diktiğinde bir an tepeden tırnağa ürperdim. Sanki karnımın içinde bir dolu kelebek vardı ve hepsi de aynı anda kanat çırpmaya karar vermişti. O nasıl bakıştı öyle? Sanki karşısında çırılçıplaktım! Hafifçe gülümsedi, ama alaycı bir gülümseme idi sanki. İçeri girip onunla göz göze gelip donakalmıştım. Ö... kolumdan çekiştiriyordu ama ben sanki olduğum yere kök salmış gibiydim. Gözlerim gözlerine takılıp kalmıştı işte! Kıpırdıyamıyordum. Nedenini anlamadığım bir şekilde geçip de bir yere oturamıyordum. Ö...;

-Kızım manyadın mı? Öküz gibi ne bakıyon Y... 'a?.....Aloo sana diyorum! Lan geçsene şu masaya! Ohoo kızım daha bişey içmedik kafan mı güzel aq?

Cevap veremiyordum. Hala bakıyordum kös kös. Y.... başı ile bir masayı gösterdi. Sanki işaret bekliyormuş gibi fırladım o masaya. Bakışlarını çektiği anda dizlerimin bağı çözülmüştü zaten. Bu neydi şimdi böyle? Kendi kendime içimden düşünmeye başladım:

Yahu 26 yaşındayım ben, daha önce gördüğüm tanıdığım, bildiğim bir adam. Ne oluyor bana? Aşık falan mı oluyorum? Rezil oldum kaldım öyle girişte. Ö...’da hala bir şeyler söylüyor... Duyan beri gelsin. Ama düşünce trafiğimi engellediği için dayanamayıp patladım;

-Lan bi sus!

-B... bak iyi değilsen eve gidelim?

-Yaw Allah aşkına bak Allah’ın adını verdim bir sus yaw, bir kendime geleyim, salak gibi oldum, bişey sorma bir dur”.

-Tamam bişey içecek misin?

-Beş tane tekila bir tane de miller söyle bana.

-Oha, çüş, issss!

-Lan söyle Allah Allah.. senin bünye ile benimki bir mi? Sen bir birada sarhoş olmaya devam et ama benim ne içtiğime karışma!

-Tamam be sustuk. Bugün formundasın yine.

-Öyleyim. Şimdi az bir rahat bırak beni de kendime geleyim.

Özkan’ın kalkması ile bir an dönüp Y...’a baktım. Tam o sırada şarkı bitti. Dinlemekte olan tiplere dönüp; “Şimdiki şarkıyı benim için çok değerli olan birine ithaf etmek istiyorum. Hatta gitarı da arkadaşşıma bırakıyorum, o kişiyi dansa kaldıracığım. Sizler için sakıncası var mı?”

Tabi bir anda alkış kıyamet.. Ben de dahil herkes suratında bir gülümseme ile alkışlamaya ve wuhhuuu nidaları ile Y...’a destek olmaya başladık. Ama içimde bir yerlerde kıskançlığın zehirli çiçeklerinin açtığını biliyordum. “Salaksın sen! Salak!!!” diye kendime kızıyordum. Gitarını yavaşça kenara koydu. Ayağa kalktı ve önce bana paralele giderken bir anda fikir değiştirmiş gibi benim masama doğru gelmeye başladı! İçimden tek bir kelime geçti...

“Hasss...”

Masam geldiğinde durdu ve;

-Kalk ayağa!

-Yuh Y.... böyle mi dansa kaldırılır? Diye sorarken çoktan elini tutup ayağa kalkmışım refleksif olarak.

-Kimi nasıl dansa kaldıracığımı bilirim merak etme.

Papatya gibisin beyaz ve ince şarkısı sahneye adımızı attığımız anda çalmaya başladı. Bir anda bakışlarımız yine kenetlendi. Y... tek elini kaldırdı elimi uzattım tek hareketi ile belimi kavradı ve tango başladı! Gözlerimizi birbirimizden ayırmadan dans etmeye başladık. Ama ne dans! Soluğum kesiliyor dönüşlerde ve ayak hareketlerinde kalbim yerinden çıkacak sanıyordum. Her yanımdan ter fışkırıyor, arada gözlerimi ayırıp nereye gittiğime bakmak istiyor fakat başaramıyordum. Gözlerimi ondan ayıramıyordum. Dansın sonunda kalbim yerinden fırlayacak gibi atar nefesimi kontrol edemezken bir anda öptü beni! Neye uğradığımı şaşırılmışım. Elimde olmadan karşılık verdim. Sonra bir anda milletin alkışlaması ve ooo sesleri ile kendime geldim. Fısıldayarak;

-Manyadın mı sen Y...? Ne yapıyorsun? Ben senin sevgilin değilim! Ayrıca milletin içinde yapılacak şey mi bu?

-Kes sesini B... otur yerine bu konuyu baş başa iken tekrar tartışırız.

-Ama?

-Aması yok, geç yerine otur bak Ö... gelmiş.. O masadakileri kim içecek?

-Ben.

Hiçbir şey söylemedi. Çenemden tutup başımı kaldırdı ve yine öyle bakmaya başladı. Başını

hafifçe sağı sola salladı, o kadar yavaş ki... Konuşmasa da ne dediğini gayet açık ifade etmişti. “Seni ayık istiyorum ve sen bugün içerek elimden kurtulamazsın. Çünkü ancak sarhoşken sana bir şey yapmam!”. Resmen duyulmayan kelimeler gözlerinden dökülmüştü. Hafifçe kekeleyerek;

-Ama Y.. şimdi söyledim içmezsem olmaz ki..

Y.. Bana bakmaya devam ederek bir anda bağırmaya başladı;

-Bugün herkese benden tekila!

Bir an geriye sıçradım. Ama neden sonra gülümsedim. O da bana gülümsedi;

-Eh dağıtmaya başla..

-Adisin biliyorsun değil mi?

-Beni bu yüzden seviyorsun.” Diyip ufak bir öpücük kondurdu ve sahneye geri döndü.

Ö...’la muhabbet ettik biraz. Ara ara Y.. la göz göze geldik ve işin doğrusu baya eğlendik. Sonra Ö... yarın işim var diyerek evine gitmek istedi, Y... beni eve bırakabileceğini söyleyince tek başına döndü. Y...’un işi bittiğinde ikimiz de çakırkeyiftik. Hiçbir şey söylemeden eşyalarımızı toplayıp çıktık. Biraz Kaleiçi’nde dolaştık. Bu arada aramızda sanki söylenecek hiçbir şey kalmamış gibi konuşmuyorduk. Aklıma bir dolu kelime geliyor ama bu kelimeler bir türlü bir araya gelip de cümle oluşturmuyordu. Onunsa düşünceli bir hali vardı. Ne düşünüyorsun diye sormamak için kendimi sıkıyordum. Nefret ederim kadınların erkeğe,’ ne düşünüyorsun, beni seviyor musun’ gibi abesle iştiğal sorular sormasından. Ama içim içimi yiyordu. Neden sonra bir anda bana dönüp;

-Hadi gel stüdyoya gidiyoruz.

-Ne stüdyosu?

-Kayıt stüdyosu.

-Niye ki?

-Canım istedi.

-Hayda.. Ne işimiz var stüdyoda kuzum?

-B.. Soru sorma! Stüdyoya gidiyoruz diyorsam stüdyoya gidiyoruz. Nokta!

Bir anda sesim soluğum kesildi. Y...’un çok güzel bir ses tonu vardır. İlk defa sesini bu kadar otoriter kullandığını görüyordum. Sekiz-dokuz senede hiç mi tanımamıştım bu adamı? Hiç bu türlü bakmamış, hiç bu türlü konuşmamıştı benimle.. Bırak hepsini o kadar nezaket sahibi idi ki, emretmek bir yana ricasız hiçbir şey yapmazdı. Anlamadığım ben niye her şeye eywallah diyordum? Aklım başımdan gitmiş gibiydi sanki. Aklıma BDSM ile ilgili onca şey geldi ve kendi kendime gülümsedim. Sanırım sub yanım ağır basıyordu ve Y.. farkında olmadan bu hareketleri ile beni etkiliyordu.

Stüdyoya geldiğimizde bizim evin dibinde olduğunu fark ettim. İçeri girdiğimizde hemen bana gezdirmeye başladı. Güzel bir mekândı. Kanepeye oturdu.

-Gel yanıma.

Yanına gittim ve öpüşmeye başladık. Gayet normal gelişen bir sevişme iken bir anda şeytan mı dürttü ne olduysa parmağımı anüsüne dokundurdum. Hafifçe başını çekti ve bir anda

saçlarıma yapıştığı gibi domalitti! Hiç ıslatmadan anüsüne öyle bir girdi ki, resmen can havli ile bağırdım. Kafamı koltuğun kenarına bastırarak çığlıklarımı boğdu. Bir yandan da kalçama deli gibi şaplak atıyor, yapıştığı saçlarıma parmakları ile çekip başımı avucu ile iyice koltuğa bastırıyordu. Bir anda içimde çıkıp beni kenara savurdu.

-Anüse karşı zaafın var öyle mi? Ama daha kimin anüsüne dokunup kiminkine dokunulmayacağımı biliyorsun ufaklık!

Gözümden istemsiz olarak yaşlar süzülüyordu. Salak gibi bakıyordum. Ne oluyordu bu adama?

Canım yanıyor, hıçkırıklarına hâkim olamıyordum. Alt tarafı dokunmuştum ne vardı bunda bu kadar büyütülecek? Ayağa kalktım kırık dökük bir halde.

-Hiçbir yere gitmiyorsun.

-Seninle yaşayacak bir şeyim yok. Bana böyle davranma hakkını nereden buluyorsun? Ben gidiyorum!

-Diz çök ve ağzına al!

-Ne?

-Diz çök ve ağzına al dedim!

Şok olmuştum. Bu olay üstüne onun önünde diz çökmek??? Hem de ağzıma almak! Şaka yapıyor olmalıydı. Baktım gayet ciddi idi. Sinirle fırladım ve eşyalarımaya yöneldim. Saçımdan tuttuğu gibi tekrar yere savurdu beni. Yanıma gelip çenemi sıktı ve diğer eli ile saçımı iyice çekerek bağırmamı sağladı. O sırada da ağzıma soktu penisini!

-Ne o küçük hanım? BDSM sitelerinde Mistresslik taslamaya benzemiyormuş değil mi?

Y... saçlarımdan kavramış bana zorla depthroath yaptırırken gözlerimden yaşlar geliyor, yine beni bir yerlere savuracak korkusu ile direnemiyordum bile. Sık sık öğürüyor ama organını ağzımdan çıkaramadığım için boğulacak gibi oluyordum. Olayın şaşkınlığını üzerimden atamamıştım. Y.. karşımda değişmiş; keskin bakışlı, otoriter, alaycı biri olup çıkmıştı. Sık sık onun ağzından duyacağıma ihtimal vermediğim, şimdi burada tekrar etmeye bile utanacağım kelimeler sarf ediyor, azıcık kalmış aklımı da başımdan alıyordu. Ne hissedeceğimi bilemiyordum.

Suratıma boşaldıktan sonra beni ayağı ile ittirdi. Bense kendimi ruhen ve bedenlen tecavüze uğramış, kirletilmiş ve gururum ayaklar altına alınmış gibi duyumsuyordum. Bana pis bir paçavraymışım gibi davranmıştı ve burnunu sildiği peçeteden farksızdım o an. Nefretle baktım ona. O ise hafifçe gülümsüyor spermlerini temizliyordu. Yüzümü temizleyip yavaşça eşyalarımaya doğru hareket edecek oldum, bir anda dönüp koluma yapıştı ve kıvırdı. Acıyla bağırana kadar kolumu büktü ve;

-Hadi diz çök.

-Y... lütfen bırak beni gideyim. Neden bahsettiğini bilmiyorum. Mistress ne onu bile bilmiyorum lütfen, bırak beni, yeterince çirkinleştin bugün!

Küçük bir kahkaha attı.

-Seni o kadar iyi tanıyorum ki küçüğüm, bunları bana yediremezsin.

Başımı kaldırıp gözlerimin içine baktı;

-Hoşuna gitmediğini söyle!

-.....

-Hadi hoşuna gitmediğini söyle! diye tekrar ederek bir adım geri çekildi.

Nutkum tutulmuştu, konuşamıyordum. İçimden bildiğim bütün küfürleri sayıyordum ama sesime bir şey olmuştu sanki. Acı içinde dudağının yukarıya doğru kıvrılıp gözlerinin kısılarak zafer dolu bir gülüşe bürünüşünü izledim. Çıldırarak üzereydim. Böyle bir durumda nasıl oluyor da gülüşünün ne kadar güzel olduğunu düşünebiliyordum?

-Ben de öyle tahmin etmişim” dedi sırtarak.

-Şimdi, diz çök!

-Hayır asla!! Diyerek eşyalarımı kaptığım gibi kapıya doğru koşmaya başladım. İki en fazla üç adımda yetiştii bana. Saçlarımdan tuttuğu gibi tam diz kapağımın arkasına vurarak diz çökmemi sağladı. Ben bu arada saçlarımdan bu kadar uzun oluşuna içimden lanetler yağıdırıyor, kendi kendime “diz çök de kurtul salak!” diye hayıflanıyordum. Beni başka bir odaya sokup oradan aldığı iplerle bağlamaya başladı. Canım o kadar yanıyordu ki direnemiyordum bile. Kıpırdayacak olsam o kadar ters bir yerime bastırıyordu ki diz kapağını ya da dirseğini, hareket etmememin en akılcı yol olacağını anlamıştım. Ellerimi ve ayaklarımı bağladıktan sonra arkada birleştirdi. Bileklerim çok fazla acımıyordu ama kaslarım şimdiden alışmadıkları bir durumda kaldıklarından ötürü yanmaya başlamıştı. Evden bozma stüdyoda banyo olması da ayrı bir faciaydı. Beni boş bir çuval gibi tek eli ile bağlarımdan yakalayıp banyoya götürdü. Kaldırıp küvete koydu ve

-Aklın başına gelene kadar buradasın! Suyu açıyorum, bakalım boğulana kadar kendini sıkacak mısın? Yoksa bu itaat sorununun üstesinden gelebilecek miyiz?”

-Allah belanı versin Y...!

-Bu lafın cezasını ayrıca çekeceksin güzelim. Unutmadan; şimdiden söyleyeyim. Bazı şeylerin durmasını istiyorsan Lavinya diye bağırman gerek!

Gözlerim büyüdü. Bu kelimeyi hayatta söylemezdim. Ölen kedimin adı idi ve bu kelimenin benim için özel bir anlamı vardı. Beni bu kadar iyi tanımasından nefret ettim o anda. Suyu açtı ışığı kapattı ve dışarı çıktı.

Hava soğuk, su soğuk ve ben çırlıçıplaktım. Örselenmiş, tecavüze uğramış, aşağılanmış şimdi ise bir küvetin içinde karanlıkta yapayalnızdım. Su gittikçe yükseliyor bağlı olduğum için, hareket etmekte güçlük çekiyordum. Elim ayağım uyuşmaya başlamış, soğuktan ötürü tir tir titriyordum. İçerdeyse beyimiz J.S.Bach dinliyordu!

Ne kadar süre içeride kaldığımdan emin değilim. Bir anda ışığın yanması ile kendime geldim. Boğulmak üzereydim! Soğuktan hafifçe kendimden geçmiş olduğumu anlamam uzun sürmedi. Uzuvarımı doğru dürüst hissetmiyordum. Y.. ise başımda zebani gibi duruyordu. Küvetin tıpasını çekti ve;

-B... çok zor değil, diz çökeceksin! Çocuk oynacağı değil bu, ölebilirsin, hatta öyle bir hasta olursun ki bir daha iflah olmazsın. İtaat edeceğin yabancı biri değil, önümde diz çöktüğünü başkası değil sen ve ben bileceğiz!

İşin en zoru da buydu ya.. Ben bilecektim. Gözyaşlarım küvetin suları ile beraber akarken başımı eğdim. Y.. hemen koşarak içeriye gitti. Ne olduğunu anlamamıştım. Neden içeri gidip beni hala bağlı, soğuktan donar ve çaresiz halde yalnız bırakmıştı ki? Elinde havlu ile çıkıp gelince onu karşımda adeta bir archangel(mitolojide veya kurgusal romanlarda geçen çok güçlü baş melek tasavvuru) gibi gördüm. Kurtarıcı, kahramanımdı. Sanki beni bu duruma getiren o değilmiş gibi aptal aptal bakıyordum. Beni yine tek eliyle küvetten çıkarıp hemen bağlarımı çözdü. Elindeki havlu ile kurulamaya, bir yandan da kurutma makinesini yarı vücuduma yarı saçlarıma tutarak ısıtmaya başladı. Bense ana karnındaki cenin gibi, iki bacağının arasında dizleri dibinde ona sokularak beni ısıtmasını bekliyordum. Kendimi o denli çaresiz hissediyordum ki.

Kurulama işlemi bittiğinde kendini benden geri çekti. Mırıl mırıl kedi gibi olmuşken ne demeye çekilmişti sanki. Nefret ediyordum ondan! Ayağa kalkıp havluyu yerine astı ve bana bakarak;

-Evet B... diz çok ve ağzına al komutum hala geçerli.

Zorlukla ayağa kalktım. Yanına yaklaşırken adımlarım çok yavaştı, ayaklarım geri geri gitmek istiyor, içimde bir şeyler parçalanıyordu. Gözlerine baktığımda o kadar sıcak bakıyordu ki, biraz daha cesaretlendiğimi hissettim. Adımlarım daha kararlı bir havaya büründü. Bahsettiğim her ne kadar dokuz adımlık bir mesafe olsa da (evet saydım adımlarımı) sanki saatler sürmüş gibi geldi bana. Gözlerinin içine bakarken bir anda aynı şeytan dürttü beni. Gülümseyerek önünde diz çöktüm ve bu sefer bilinçli bir şekilde deepthroath yapmaya başladım. Kavrayışım hareketlerim o kadar kararlı idi ki. Kendime şaşırmamak elimde değildi. Bedenimi sanki bir succubus (Bazı inançlara göre erkeklerin rüyalarına girip onları baştan çıkaran dişi şeytan) ele geçirmişti ve bu şeytan ne istediğini çok iyi biliyordu! Y..'de şaşırmış ve keyiflenmişti. Normalde gözlerimi kapatarak ilişkiye giren ben gözlerimi açmış ona bakıyor her hareketini inceliyordum. Saçlarıma yapışıp beni göz hizasına getirip öpmeye başladı.

-Hadi içeri geçelim ikimizin de sigaraya ihtiyacı var.

Nasıl olup da yarıda kesip sigara içmeye karar verdiğini anlamamıştım. Ama sorgulamadım da. Sigaraları almak için odaya gittiğimizde;

-Balkonda içelim” dedi.

-Olur” diyerek kıyafetlerime yönelmiştim ki;

-Hayır canım giyinmeye gerek yok.

Gözlerim yerinden uğradı. Balkonda çırlıçıplak sigara içmek! Hem de annemin balkona çıksa beni görebileceği mesafede! Şaka mı yapıyor diye baktım ama o çoktan balkona yönelmişti. Ben kapı ile aramdaki mesafeyi kestirip dışarı fırlasam mı diye düşünmeye başladım yine. Tam o esnada bir şıkırtı duydum. Y.. elinde kapının anahtarları karşımda gülümsüyordu.

-Aklından geçenleri okumak zor değil. Hadi daha fazla cezaya katlanmak zorunda kalmadan gel buraya sürtük!

-Lanet olsun sana Y.... Annemler görebilir, bizim evin dibindeyiz!

-Buraya gel dedim. Kendimi tekrar etmeyi sevmediğimi ne zaman anlayacaksın?

Ona nefretle bakarak ilerlemeye başladım. Yanına yaklaştığım anda elimden tutup beni balkona savurdu ve hemen arkamdan gelip kapıyı kilitledi. Aşağıdan arabalar geçiyordu ve kafasını kaldıran herkes bizi görebilirdi. Hemen balkonun en kuytu yerine fırladım ve yere oturup büzüştüm. Beyimiz yavaş adımlarla yanıma geldi.

-Ayağa kalk! Saklanmanı isteseydim seni dışarı çıkarmazdım.

-Y.. lütfen rica ediyorum.. birileri görecektir! Outdoor aktivitesi güzeldir tamam ama bu kadar riskli iken değil!

-B.. ayağa kalk!

-Lanet olsun kalkmıyorum!

Artık iyice rutinleşmiş olan ve beni hiç şaşırtmayan bir şekilde saçıma yapıştı ve beni yarı sürükleyip yarı sarsarak balkonun parmaklıklarına doğru götürdü. Kalbim göğüs kafesimde çırpınıyor, ailemin oturduğu daireden gözlerimi alamıyordum. Lanet olsun ki evde ışık yanıyordu! Beni balkonun parmaklıklarına yapıştırdı ve arkama geçti. Bu sefer acımış olacak ki tükürüğünü kullanarak anal ilişkiye girmeye başladı. Bu durumda sadece konu mankeniydim. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu bağırmanın çalışmaktan başka. Ellerimi arkaya götürüp itmeye kalktığımda ise kollarımı arkada çaprazlayarak etkisiz hale getirdi. Dudaklarımı ısırıp katlanmaya çalıştım lakin bu imkansız gibi bir şeydi. Hoyrat dürtüşleri bitmek bilmiyor, canım çok yanıyordu. O ise arkamda ağza alınmayacak lafları sıralamaya devam ediyor, beni büsbütün çileden çıkarıyordu. Dayanamayacak raddeye gelmişim, bir buçuk saat boyunca durmaksızın devam etmişti ve benim için cinsellik değil sadece işkence idi! Anüsüm yanıyordu, artık gidiş gelişlerinde çılgılık atmaya başlamıştım. Ne ailem, ne gelip geçenler umurumda değildi artık! Zaten araba ile geçen birkaç kişi bizi görmüş sırtarak yollarına devam etmişlerdi. Gücüm kalmamıştı;

-Dur lütfen yeter artık, dayanamıyorum!

Hiç ses yoktu. Dudaklarımı ısırdım tekrar. Ama yine dayanamadım;

-Yalvarırım dur, yara olacak artık.

Hala konuşmuyordu.

-Y... lütfen, yalvarırım dur. Neyi nasıl istersen öyle olsun. Söz veriyorum söylediklerini yapmaya çalışacağım, sana bela okuduğum için ve yalan söylediğim için özür dilerim. Allah aşkına dur yeter!

Bir anda içimden çıktı. Nasıl bir iradesi vardı, nasıl saatlerce boşalmayıp ardından da böyle zıncı diye durabiliyordu aklım ermiyordu. Minnetle döndüm ona. Gözlerimin içine bakıyordu.

-Ağzından çıkanları kulağın duydu mu?" derken beynimden geçenleri okuyabilecekmiş gibiydi adeta. Başımı eğdim. Çenemi kaldırıp yine gözlerime baktı. Kaçacak yerim yoktu. Ona söyleyebileceğim başka bir şey yoktu. Tükürdüğümü yalayamazdım ve zaten aradığım da farklı bir şey değildi ki.. Dur derken aslında devam etsin istiyordum. Bela okurken aslında kendime ve hislerime bela okuyordum. En kötüsü de ondan nefret ettiğimi söylerken onu deli gibi seviyordum!

-Evet" dedim fısıltıdan farksız bir sesle.



-Tekrar söyle, daha yüksek!  
-Evet” dedim biraz daha kendimden emin.  
-Tekrar!  
-Evet ağzımdan çıkanların her kelimesini kulağım duydu ve her hecesinde de ciddiydim!  
-Aferin sana. Şimdi içeri girebiliriz.

Başım önümde içeri girdim. Ne düşüneceğimi bilemiyor, olayları kavrayamıyordum. Gururum incinmişti ve bana yapılmasından hoşlandığım şeyleri aklıma getirmeye çalıştım. C.. geldi aklıma, ona yaptıklarım ve onun yapmasını istediklerim. Durum birbirine benziyordu aslında. Dik başlılığımı bir kenara bırakarak ve üslubumu biraz değiştirerek sordum;

-Bir şey sorabilir miyim?  
-Evet sor.  
-BDSM le alakalı sitelerde olduğumu nereden biliyorsun?  
-O sitelerde senin tanımadığın yine master olan bir arkadaşım var. Aynı accountu kullanıyoruz. Hikayelerden biri ilgisini çekmiş bana gösterdi ve senin hayatın konusunda bilgi sahibi olduğum için sen olduğunu düşündüm. Ardından seni incelemeye aldım. Yazım üslubun ve msndeki yazım biçimin örtüşüyordu. Çok fazla smiley kullanmanın yanı sıra bazı kelimeler sana özgü. Bugün seni çağırmamsa bir testti. Çağırdığımdaki davranışların olaya son noktayı koydu. Bunlar o kadar önemli değil. Asıl önemli olan şu saatten sonra benim olman. Sevgilin de, arkadaşın da, masterın da ben olmak istiyorum. Sana fikrini soracağım ender konulardan birisi bu. Beni istemeyen birini kesinlikle hayatıma dahil etmem. B... iyi düşün ve bir kere de cevap ver bana. Beni istiyor musun?

-Nasıl yani?  
-Sorularıma soru ile karşılık verme, salak değilsin ve sorduğum soruyu gayet net bir şekilde anladın.  
-Seçme özgürlüğüm var yani?  
-B...! Cidden sinirleniyorum ve bu konuşmada yanıtı bir an önce vermezsen çok geç olacak!

Bir an tırstım. Utanıyordum ve evet istiyorum demek çok zor geliyordu. Niye bu kadar zor olmak zorundaydı sanki? Neden gereksiz yere konuşturuyordu beni? Cidden istemesem o balkondan atlayacak kadar deli olduğumu gayet iyi biliyordu ve bu soruyu bile gıcıklığına soruyordu. “Sen istedin” diyebilecekti bana ilerde! “Sana zorla bir şey yapmadım, hepsini bilerek ve isteyerek kabul ettin” diyebilecek ve bana kaçış noktası bırakmayacaktı. Bunlar aklımdan geçerken ona dönüp baktım, umurumda değildi ileride söyleyeceği hiçbir şey. İçimden gelerek ilk defa bir hareket yaptım. Dizlerim üstüne çöküp sağ elini avucumun içine aldım.. Elini öpüp, gözlerimi kapayarak yanağıma dayadım.

**-Evet seni istiyorum!**

Sol elini başıma koyup saçlarımı okşadı. Eğilip alnımdan öptü şefkatle. Sonra arkasına dönüp kanepeye oturdu. Ardından bana dönüp;

-Gel Otur bakayım kucağıma.

Kuzu kuzu gittim oturdum. Saçlarımı okşayıp, göz temasını hiç kaybetmeden sorular sormaya başladı. BDSM le ne kadar süredir ilgili olduğumdan tut da daha önce anlatmadığım daha özel şeylere kadar. Hepsine yanıt vermeye başladım. Arada sussam saçımı okşamayı kesiyordu ve

ben de saçımı okşamaya devam etsin diye döküldükçe dökülüyordum. Bir an susup tekrar döndü;

-Peki sen kendini nasıl görüyorsun? Sitede switch olduğunu yazmışsın. Hangi tarafın ağır basıyor?

-Karşımdakine göre değişiyor.

-Sen sub ağırlıklısın.

-Hiç de bile!

-KALK KUCAĞIMDAN HEMEN!” diye bağırması ile fırladım yerimden.

-Bak subsın işte, otur şimdi” diyerek gülümsedi.

Sinirlerim boşaldı bende gülmeye başladım. Kucağına tekrar oturmamla, saçlarımı yerinden okşamaya başladı.

-Switch’i bilerek yazdın yani oraya?

-Evet.

-Bu konuda konuşacağımız çok şey var seninle. Peki bir sevgilin var mı?

-Hem çok hem yok.

-Master sormuyorum dikkat et. Sevgilin var mı?

-Yok, ikisi de yok.

-Kölen var mı?

-Vardı ama şimdi o da yok.

-Artık köle hariç hepsi var. Kimle ne bok yediğine karışmam, ama benimle iken bana aitsin ve tam teslimiyet beklerim.

-Tamam mı?

-Şey.. Yani biraz ani oldu sanki” şeklinde mırın kırın yaparken

-Anlaşıldı sen daha akıllanmadın! Diye ayağa fırlaması ile hemen geri vites yaptım.

-Özür dilerim, tamam, tabi ki, elbette” şeklinde art arda sıralamaya başladım.

-Aferin” diyerek saçımı okşadı.

-Hadi bebeğim giyin. Biraz kendini toparla yarın akşam seni almaya geleceğim.

-Tamam” diyerek giyinmeye başladım.

Beni yürüyerek eve bıraktı. Kapıda uzun uzadıya öpüştükten sonra apartmana girdim. Asansöre bindiğimde aynada kendi halimi görmek baya ilginçti. Uykusuzdum, yaşadığım şeylerin tamamı yıpratıcı olmalıydı ve üzgün görünmeliydim. Ama tam tersi idi! Yanaklarım pembeleşmiş, gözlerimin içi parlıyor, aptal aptal sırtıyordum! Aynada kendime bakarken geceyi düşündükçe tekrar tahrik oluyordum. Hafifçe aynaya yaklaşıp, çocukluğumdaki televizyonda öpüşen insanları gördükten sonraki zamanlar gibi aynada kendimi öpmeye başladım. Asansör doğru kata gelip de durunca bir anda panikleyip kendimi geri attım ve arkamdan biri kovalıyormuşcasına fırladım dışarı. Kapıyı açacakken iki kere anahtarı düşürdüm. Neyse ki, elimin ayağımın titremesini durdurup sonunda açabildim kapıyı. İçeri girip kendimi odama attığımda telefon geldi.

-Eve girdin mi?

-Evet.

-Y... bu neydi?

-Ne neydi?

-Yaşananlar?

-Bazı insanlara eklenen her acı veya zorlama, bir miktar kasılmanın ardından derinleşen bir dinginlik, artan iç huzur ve sahibine boyun eğen bekleyişi başlatır. Hayatım, Bazı insanlar

özgürleşmek için bağlanmalıdır! Hadi uyu biraz.

-Tamam” diyerek telefonu kapadım.

Bu sözü forumlarda bazı yerlerde görmüş ve hiç önemsememiştim, bir anda şimşekler çaktı beynimde. Olan biteni cicikisa anlatmak için sabırsızlanıyordum ama uykuya ihtiyacım vardı. Ana karnındaki cenin gibi büzüşüp özgürleşmek için bağlanmayı düşünürken uyuyakaldım. Uyandığımda hemen pc başına oturup olan biteni ciciye anlattım ve akıl aldım. Hemen tanıdığı bazı masterlarla iletişime geçti. Nelerin normal, nelerin doz aşımı olduğuna, bir dahaki buluşmada yapabileceklerine kadar konuşmaya başladık. Uykumu almıştım ve uzun konuşmadan sonra hava kararmıştı. Ciciye tutturdum benim onu görmem gerek diye.. Cici ise bir iki gün kendime gelmeme gerektiği konusunda ısrarlı idi. Y..’nin sadist eğilimleri olduğunu anlamıştı ve benim mazoşist olduğuma dair şüpheleri vardı. Ama ikimizin de fark ettiği şey kesinlikle sert kayaya çarptığımdı.

Dayanamayıp tel açtım;

-Y..?

-Naber güzelim?

-İyiym teşekkür ederim. İşin var mı bugün?

-Saat on ikide aşağıda ol, üzerine de tek parça mini bir elbise giy!

-Olur” diyerek hemen hazırlanmaya giriştim. Bir yandan da ilk buluşmasına gidecek liseli kızlar gibi cicikis ile msnde yazışıyorduk. Bir yandan giyinir, makyaj yapar bir yandan da ciciye laf yetiştirmeye çalışırken kikir kikir gülüyordum. Kıyafet olarak tek parça kırmızı bir elbisem vardı, onu seçtim. Cici ise olayın şokunu hala üzerinden atamamış “Sıçtın kızım hem de ne sıçma” diye ödümü koparıyordu.

Tam saatinde aşağıya indim ve bir çift far gözümü aldı. Hemen o tarafa doğru yürüyüp aceleyle arabaya bindim. Biner binmez;

-Nereye gidiyoruz?

-Sürpriz.

-Ama Y....

-Sürpriz dedim başka soru sorma.

Beyimizin şımarıklığa da gelmediği tam olarak anlaşılmış olmuştı bu konuşmadan sonra. Dudaklarımı büzüp şımarık bir kız çocuğu gibi üfleyip püflemeye başladım. Bir anda dayanamadı;

-Bak B... canımı sıkma. Sana bir şey söylendiğinde itirazsız ve oflayıp puflamadan yapacaksın. Her hareketinde alacağın cezalar ağırlaşıyor haberin olsun!

-Ne cezası? Benimle başta konuşmadığın hiçbir şeyi bana yapamazsın!

-Sen çok fazla forumda takılıyorsun. Reelde bazı şeyler orada görüldüğü gibi değildir. O nedenle sus.

Bir restoranta gittik her şey gayet normaldi. İçimden “hah sevgili tribine girdik bundan bir cacık olmaz” diye düşünmeye başladım. Gayet rahat rakı balık söyleyip, muhabbetle yedik. Sanki dün hiç yaşanmamış gibi o konuyu bile açmadan normal normal sohbet ettik. Restoran çıkışında beni eve bırakacağını düşünmüştüm. Bizim evin önünden geçerken;

-Evi geçtin.

-Biliyorum.

-Nereye kuzum?

-Sürpriz şimdi başlıyor!

Beni bir eve götürdü ki ne ev! Üstü normal de alt tarafı facia. Resmen mahzen! Hatta bildiğin zindanı andırıyor. Yataktan bozma dört ayaklı bir şey üzerinde kan lekesine benzer izler var! Bir hışım arkamı döndüm;

-Ben girmem buraya!

Yine saçlarıma yapıştı ve ben saçlarımanın uzunluğuna bir küfür daha savurdum! Yarı sürükleyip yarı yuvarlayarak indirdi beni merdivenlerden aşağı. Üzerimdeki kıyafeti tek hamlede çıkardı. Bağırmaya başladım.

-Bağır a... koduğumun karısı nasılsa seni burada hiç kimse duyamaz!” gözlerim adeta yerinden uğradı ve avaz avaz bağırmaya başladım. Beni sürükleyerek yatağa yüz üstü yatırıp ellerimi ve ayaklarımı kelepçeledi. Resmen yatağa Kuala gibi yapışıp kaldım. Bacaklarım ayrıktı ve ellerim yatağa sarılmış gibiydi. Hala bağırıyordum. Hiçbir şey söylemeden yukarı çıkıp beni öylece bıraktı. Çok kısa süre yukarda kalmış olmasına karşın bana o süre bir ömür gibi geldi. Çok bağırıyorum diye ağzımı koli bandı ile bantladı. Bir mum aldı eline ve çevredeki mumları yakmaya başlayınca çevremi tam olarak görebildim. Satanist ayini yapılmak üzereymiş gibi bir izlenim edinip kendi kendimi iyice korkutmaya başladım. Ortalık şapelleri andırıyordu.

Mumu vücuduma damlatmaya başladı. Popomdan başladı ama kavruldum resmen. Bir gün önceden örselenmiş olan anüsüme gelen her damlada kasılıyordum ve gözlerimden yaşlar geliyordu. Bir insanın bir yeri nasıl dağlanır az çok anlamaya başlamıştım. Belime, vajinamın açıkta kalan yerlerine, her yerime mum damlattı. Damlatmak ne kelime, o mumlarla beni adeta yıkadı. Dayanamayacak duruma geldiğimde kendimi oradan oraya atmaya başladım. Ellerimin kelepçeli olmasına aldırmış etmeden tüm gücümle bir sağa bir sola fırlatıyordum kendimi. Ellerim berelenmişti. Baktı yatağı devireceğim, durdu. Vücudumdan mumları çok yavaş hareketlerle sökmeye başladı. Adeta derimi yoluyormuş gibi garip bir histi, acısızdı ama garipti. Ağzımı açtığı anda deli gibi küfretmeye başladım. Çöz beni s.kicem belanı en hafif küfürlerimden biriydi ki, ağzımdan çıkanlara şu an inanamıyorum. O ise gülüyordu sadece. Tutamıyordum kendimi. Ben küfrettikçe o gülüyordu. Eline tekrar mumu aldı. O damlatıyor ben sektiriyorum. Bir yerden sonra hissizleştiğimi fark ettim. Sustum. Canımın yanmasından ötürü gözüm kararmıştı sanki, garip bir güç hissettim o anda.. Ne yaparsa yapsın canımı yakamayacaktı sanki. Aklımda tek bir düşünce vardı, nasılsa bu kelepçeler çözülecekti. Ellerimi öyle çekmeye başlamıştım ki, bileklerim vücudumdan daha çok acıyordu. Bir an durdu bana baktı. Eğilip kelepçelere baktı ve şaşkınlığını görünce bende meraklandım. Sakinleşir gibi oldum. Hırsla bana dönüp;

-Allah belanı versin B... nasıl bir manyaksın sen ya?

Sinirle beni çözmeye başladı. Tam üzerine atılmaya niyetli idim ki, hiç istifini bozmadan;

-Giyin, seni evine bırakacağım!

Olduğum yerde kalakaldım. Biraz önce üzerine atılmaya hazırdım ama kıpırdayamadım.

-GİYİNSENE!

Elim ayağım buza kesti. Ne yapacağımı bilemedim. Suratına baktım ve o an yapabileceğim en son şeyi yaptım. Gözyaşları içinde ayaklarına kapandım! Ayakları dibinde dertop olup hüngür hüngür ağlamaya, yalvarmaya, aklıma gelen her türlü özür cümlesini sarf etmeye başladım. O ise gözlerini kısmış bana bakıyordu. Hiç istifini bozmadan aynı kısık gözlerle bakmaya başladı. Buz gibiydi gözleri. Ağlamaktan başka hiçbir şey yapamıyordum.

-Salak!” dedi bana!

Hıçkırma hıçkırma ağlamaya devam ediyordum.. Bileklerim kanıyordu ve canımın acısını hissetmiyordum. Ödüm kopuyordu beni eve bırakacak diye.

-Ne yaptığını sanıyorsun sen gerzek, kendine böylesi bir zarar vererek ne yaptığını sanıyorsun? Ben sana kalıcı bir zarar vermem ama sen o ellerine ne yaptığının farkında mısın embesil?!!!

Ağlamaya devam ediyordum.. Suratına kurbanlık koyun gibi bakarken bir tokat patlattı ki, yere yapıştım. Beynimde şimşek çaktı tek kelime ile. Ardından iki de tekme savurdu. Yerde ana karnındaki cenin gibi büzüştüm. Eğilip sarıldı bana. Susamıyordum, krize girmiş gibi ağlıyordum. Bir süre bana öyle sarılıp tekrar ayağa kalktı.

-Giyin! dedi.

Resmen apalayarak ayağına sarıldım yine. Adeta tanrısına yalvaran bir rahibe gibi tutundum dizlerine. Aşağı baktı, yine tekme atıp giyin diyecek diye ödüm kopuyordu. Eğildi ve beni kollarımdan tutup ayağa kaldırdı zarifçe.

-Sen kime aitsin?

Farkına bile varmadan, ağzımdan çıkanı kulağıma duymadan dudaklarımdan dökülüverdi;

-Sana!

İlk tanıştığım zamanlarda onun BDSM ile alakası olduğunu bile bilmediğim zamanlardaki gibi öptü beni. O kadar yumuşak, o kadar dokunmaya kıyamaz bir hali vardı ki. Bulutların üzerine çıktım adeta. Hafifçe kalçalarımı sıkmaya başladı. İçimden oh dedim, tamam yumuşadı biraz. Düşünmez olsaydım. Bir anda beni ittirip;

-Domal!” dedi.

Hiç itirazsız hemen dediğini yaptım. Arkama geçtiğinde girecek sandım.. Ama beyimiz kalçama tokatlar atarak mastürbasyon yapmaya başladı. Bittiğinde ise;

-Hadi gel yala şimdi” dedi.

Bir yandan hala ağlıyordum, bir yandan da dönüp söylediklerini yapıyordu. Ödüm kopuyordu beni eve bırakacak diye.

-Gözünü kapat ve yat” dedi ve ben dediklerini yapınca, bileklerime pamuk sarıp tekrar

kelepçeledi. Bacaklarımın arasına geldi ve bir-iki dakika içinde penisini tekrar kaldırdı. Şaşırmıştım çünkü yeni boşalan bir adamın bu kadar erken ereksiyon olması garip gelmişti.

-Aç gözlerini” dedi ve işte o an hayattan nefret ettim. Sinir olurdum bir insanın gözünün içine bakmaya ve ta tam.. bunu da bulmuştu işte. Ne kadar direncim varsa hepsini bir bir kırmaya niyetli gibiydi. Açtım gözlerimi ve gözlerine diktim. Hiç pozisyonu bozmadan aynı tempoda gidip gelmeye başladı. Gözlerimi birkaç saniyeden fazla kapatacak olsam tokat yiyordum. İnlemelerim arttı ama gözlerinde daha henüz boşalmama izin olmadığını seziyordum. Yaklaşık yarım saat kadar sonra bir anda;

-Boşal!” dedi ve bende adeta bir patlama oldu. Adeta bir şok dalgası kavradı benliğimi. Önce göğüslerim sızladı, ardından bir titremedir başladı, vücudumun her santimetre karesi karıncalanıyor, kulaklarımda davullar çalıyordu. Gözlerimden yaşlar gelerek hayatım boyunca yaşamadığım bir orgazmı tattığımı rahatlıkla söyleyebilirim. Aynı anda boşalmamıza rağmen gözlerimiz hiç ayrılmamıştı. Gözündeki her zevk pırıltısını görebiliyordum ve bu bana yetiyordu. Y... ise gözümünden özgürce akan her damla yaşın teslimiyetim olduğunu anlayabiliyordu.

Ellerimi tekrar çözüp beni kucağına aldı. Hala arada titreme geliyordu. Beni yukarıdaki salona götürdü. Televizyonda akıllı tv yi açtı. Ayak ucuma geçip ayaklarımı gıdıkladı bir süre (Ayaklarım gıdıklandığında mayışıp gevşediğimi çok iyi bilir).

-Seninle konuşmamız gereken şeylerden biri de hitabet” diye söz başladı.

-Sana nasıl hitap etmemi istiyorsun?” diye sorduğumda efendim, yüce sahibim falan gibi her söylediğimde güleceğim bir şey söylemesini bekliyordum. Basitçe gözümünden düşecekti.

-İlle de hitap etmen gereken durumda bana adıyla hitap et. Saçma sapan yok masterım, efendim vs.. gibi şeyler ağızda da garip duruyor zaten.

-Peki.

-Hadi kalk yemek yap.

Ben! Ben ve yemek yapmak! Ben! Lanet olsun sana Y...! Ne yemeği ya? diye içimden deli gibi söylenmeye başladım. Yemek yapmayı çok iyi bilirdim, lakin yemek yapmaktan benim kadar nefret eden ikinci bir insan daha yoktur yeryüzünde. Benim yemek yapmam mucize ile eş anlamlıdır. Ancak özel günlerde kallavi bir yemek ile beraber kuş sütü eksik olan bir sofraya hazırlarım, ama içimden geldiğinde. Kaç tane sevgilimden sırf bu nedenle ayrılmıştım ve adam gayet normalmiş gibi hiç iplemeden bunu da çok iyi bilmesine rağmen bana kalk yemek yap diyordu. Dudaklarımı birbirine bastırdım. Gözümün önünden “hayır” dememle olabilecek bir dolu senaryo geçti. Hala oturuyor olduğumu fark edince;

-E hadi?

-Ne yemek istiyorsun?

-Makarna.

İçimden söve söve yerimden kalkıp hazırladım yemeğini. Kıyma ve salçayı da görünce madem yapmaya başladım tam olsun diyerek sos yaptım. Yemek hazır olunca seslendim;

-Yemek hazır!

-Tamam, in aşağıya yatağa yat ve beni bekle.

Şaşırmıştım, tek başına yiyip sonra gelip benimle mi uğraşacaktı? Yine de itiraz etmeden

söylediklerini yaptım. Hemen ardımdan aşağı gelip pamukla beraber kelepçeleri taktı. Tekrar yukarı çıktı ve makarnayı getirdi. Hiçbir şey söylemeden üzerime döktü! Şükür çok sıcak değildi! Özellikle vajinama döktü, sosu da üzerime boca edip avını yeni yakalamış bir aslan gibi yumuldu! Kendimi tabak gibi hissediyordum.

Yemeği yerken arada sosları yalıyordu ve bu da benim garip bir şekilde tahrik olmama neden oluyordu. Hiç konuşmuyorduk, cidden o an bir eşya idim. Neden sonra benim de bir canlı olduğumu hatırlamış olacak ki, makarnaları tek tek alıp benim ağzıma da vermeye başladı. Oynaşmaya başladı kendince. Makarnanın bir ucunu kendi ağzına alıp bir ucunu da benim ağzıma veriyordu. Tam dudaklar birleşecekken de dişi ile makarnayı kopartıp yutuyordu. İyice dudaklarına odaklanmıştım. O da bunun farkına varmış olacak ki inatla öpmüyordu! İyice kıymete bindiğini fark ettikçe oyunları daha acımasız olmaya başladı. Bense kendime şaşırıyordum, bir erkeği öpmek bu kadar kıymetli olmamalıydı, ama elimde değildi. Dibime kadar sokulup kendini geri çekiyor, nefesini yüzümde hissettikçe onu öpmeye çalışmamdan zevk alıyordu. İyice kulağıma yaklaşıp;

-Ne istiyorsun?” diye sordu. Dudaklarımı birbirine bastırıp sustum.

-İstemedem hiçbir şey alamayacağını biliyorsun değil mi?

Nefesi nefesime karışıyor, başımı kaldırmamak için irademi sonuna kadar kullanıyordum. İyice dudağıma yaklaştı;

-Çok basit B..., dört basit kelime..

Sustum.

Dudağı dudağıma dokunacak gibi durana kadar sokuldu bana. Dayanamayıp başımı kaldırdım ve tam dudaklarımız birbirine dokunacakken hemen geri çekti.

-İstemen gerek güzelim.

O an kendimden nefret ettim. Üstüm başım makarna ve sosla kaplı idi. Karşımdaki adam ise benden her türlü beslenmiş gibi duyumsuyordum kendimi. Alta tarafı o an canım onu öpmek istiyordu ve bunu bile benden esirgiyordu. Kafamı çevirip ne olursa olsun diyerek söyledim;

-Y.. seni öpmek istiyorum.

-Lütfen.. diyeceksin güzelim!

İçimden bir küfür savurup gözlerim dolu dolu baktım,

-L..lütfen” dedim.

Derin bir nefes alıp bir anda yumuldu dudaklarıma. Çölde susuz kalmışız da tek sıvı kaynağı birbirimizin dudakları imiş gibi kana kana öpüşüyorduk. Elleri bedenimde örümcekler gibi geziniyordu. Soslar bedenimi iyice kaygan hale getirmişti. Hiç dudaklarını ayırmadan kelepçeleri çıkardı. Ellerimi ensesine doğru götürüp saçlarını okşayarak öpmeye devam ettim onu. Beni sanki hiçbir ağırlığım yokmuş, tüyden hafıfımışım gibi kaldırdı, belki o an bulutların üzerinde olduğumdan bana öyle geldi.. bilemiyorum. Banyoya götürüp kendi elleri ile yıkadı beni. Gerek sabunlarken gerek saçlarımı şampuanlarken o kadar özenli idi ki. O anki

duygularımı nasıl tarif ederim bilemiyorum. Ona ait olduğumu hissettiriyordu, yaptığı her hareketle.

Bir an kendimi yukarı çektim. Olayın, hislerin, her şeyin ötesine çekip düşüncelere daldım. Evren denilen sonsuzlukta noktanın içindeki minicik bir başka noktaydım işte. Belki de diğer yaşanmışlıkların yanında çok önemsiz bir hayat benimkisi ancak, kalıcı olmak adına gösterilen binlerce çabadan birisi. Tanınmak, bilinmek ve en azından dünyada bana ait bir şeyler bırakmak istiyorum. Aslında ben egoistim.

Aslında bir gün bir tiyatrocü olmak istiyordum. Gereken yalnızca zamandı, her şey yoluna girecekti. Sahneler çıkacak, bambaşka hayatlar yaşayacak, beğenilip alkışlanacak, sahne tozu yutacaktım. Lakin en değerli şeyin zaman olduğunu bilemeyecek kadar tecrübesizdim. Henüz gencim biliyorum, hiçbir şey için geç kalmış sayılmam. Ayrıca tutku ve hırsa da sahibim ama, özgüvenimin aşırı gelişmiş olması... İşte bu benim en büyük sorunum.

Çocukluğumla ilgili anılarımsa hep bölük pörçük. Anlatılanlar var sadece... Fakat şunu söyleyebilirim; pek de normal statüsünde değildim. Daha bebekken annemler benimle yataklarını ayırmaya kalktıklarında kesintisiz otuz altı saat ağlamışım. Ardından da ver yansın tabi... havale geçirmeme ramak kalmış, ateşler içinde kalıp annemi endişeden deliye çevirmişim. Hala daha, arada annemle birlikte yatarım. Özellikle soğuk kış gecelerinde buz gibi ayaklarımı onun ayaklarına dayayıp ısıtmak ve annemin “yazlık karı git yanımdan” sataşmaları ile uyumak çok haz verir. Annem ve babam boşandığında tek tesellim annemin koynunda rahat rahat yatabilecek olmamdı, tabi iki taraftan harçlık alma hayallerim hüsrarla sonuçlandı o ayrı.

Sırf bu kadarla kalsa yine iyi..sadece sinirlendiği için misafirin geleceği günü kollayıp salonun ortasına işeyen kaç kız çocuğu vardır, ya da pencere pervazlarında gezindiği için “ha düştü ha düşecek” korkusuyla Antalya’nın Fin hamamları ile yarıştığı dönemlerde zavallı annesini üç ay boyunca kapı pencere kapalı hapsetmeye muktedir olan çocuk sayısı nedir?

Unutmadığım şeylerden biri de Işıklar caddesinde bir evde oturuyorduk ve saçlarım belime kadar iniyordu. O evin balkonuna altımda sadece donla –onu da annem zorla giydirirdi- oturup bağdaş kurar, öne arkaya sallanıp hiçbir anlamı olmayan garip sözlü şarkılar söylerdim. Gariban annem benim neyim olduğunu anlamak için çocuk psikologuna götürdüğünde doktor aşırı ilgi düşkününü bir çocuk olduğumu söylemişti de, kadıncağız en azından IQ da bir problem olmadığını anlayıp rahatlamıştı.

Ne anaokuluna ne de ilkokula başlarken hiç ağlamadım. Hatta ilkokula başladığım sene benden dört yaş büyük olan ağabeyim O... ve arkadaşlarıyla top oynamaya dalmış derse geç kalmıştım. Bu gelecek yıllarda bende bir alışkanlığa dönüştü, erkenden okulda olduğum tek bir gün dahi yoktur. Sinirlenince altıma işeme alışkanlığım ilkokul üçe kadar sürdü. Hele okulun başlarında olayı iyice abartmış, sidikli donumu bir kargıya geçirip beni sinirlendiren erkek çocukların kafalarına atıyordum. Gariplerim kaçıyorlardı ama nereye kadar?

Uyumsuz değildim, aksine çok cana yakındım fakat haksızlığa tahammülüm yoktu. Devlet okulu olduğu için çok fakir çocuklarda vardı okulda ve gariplerimin başları bitten kurtulmuyordu haliyle benimde! Diğer çocuklar bu kendilerini savunmaktan aciz çocuklarla dalga geçiyorlar, aşağılıyorlardı. Bende kendimce avukat ile bodyguard arası bir rol üstlenmiş, birinci sınıfta olmama rağmen beşinci sınıftaki çocuklara kafa tutan bir tip haline gelmişim. Allah’ı var birçoğunu da iyi paralamıştım ama birlikte gezdiğim çocuklardan bit



gibi haşereler kapınca annemde beni bir güzel paralıyordu. Tabi haliyle soluğu babaannemin evinde alıyorduk –duk dedim çünkü ağabeyimde sayemde haşere yuvasına dönüyordu-. Tanrım! O gaz yağları, bit şampuanları,koca karı küfürleri....

-Ay babaanne canım acıyo yaa..yoldun saçlarımı!” dedikçe kafama yediğim sabunun ardından  
-Ağzına köpee sıçtırtırım haa hem böcükleri topla başına hem acıyo de! Sus bakim.” şeklinde gelen cevap.

Bu nedenle hayatımın en az bir dört yılı haşere temizleme evi haline gelmiş babaannemin evinde geçti. O yıllarda; “En çok neden korkarsın” diye sorulana cevabım hazırды; “babaannemin evinde banyo yapmak!”

Az mı yedim o eski tip sabunu kafama, yada az mı kaynar su döküldü başımdan aşağı? Bir de o upuzun saçlarımı çamaşır çitilermiş gibi yıkayıp “bakh bakh nassı da kirlenmiş saçın başın” demez mi?!

Bulduğum yeri hatırladım birden bire. Zamanında babannemin yola yola yıkadığı saçlarımı şu anda masterım dokunmaya kıyamadan yıkıyordu. Durum biraz ironikti. Lakin hayatımın bu iki anı da birbirinden değerli idi. Beynimdeki bir odaya bir daha hiç kaybolmamak üzere hapsolacağını biliyordum bu anının.

Bornozlarımızı giyip yukarı çıktık. Kanepeye uzandı ve ben tam oturacakken;

-Hayır güzelim senin işin daha bitmedi.  
-Nasıl yani?

Bornozunun önünü açıp omuzlarından aşağı kaydırды.

-Beni memnun et!

O anda bir erkeği memnun etmekle ilgili her şey kafamdan uçup gitti. Saf saf suratına baktım. “Nasıl?” aklımdaki tek soru buydu. Ayakta bornozumun önüne sıkı sıkıya yapışmış halde gerçek bir geri zekalı gibi boş bakışlarla bakmaya devam ederken, sesi ile irkildim.

-B... ikinci kez tekrar etmeyeceğim!

Bir anda sanki namlunun ucundaki mermiymişim de o tetiği çekmiş gibi fırladım. Hemen masaj yapmaya giriştim. Beynimin içerisinde dolanan düşüncelerin tamamı onu memnun etmek üzerine kilitlenmiş vaziyette, arada sırtına sıcak nefesimi üfleyerek biraz olsun erotizm kattığımı umarak, ellerim ağrıyana kadar masaj yaptım. Kendimi geysa gibi hissetmeye başlamıştım ki;

-Sıra bende” diyerek yüz üstü döndü.

İçinde gerçekten duygusallık olan BDSM le alakamız olmadığı zamanlardakine benzer ama ufak sertliklerle dolu bir sevişme idi bu seferki. Bunun detaylarına girmek istemiyorum çünkü gerçekten özeldi.

Aynı anda boşaldıktan beş dakika sonra kalkmaya yeltenmiştim ki;

-Hayır kalkma. Seni biraz seyretmek istiyorum” dedi.

Bir süre daha hiç konuşmadan yattık. Ardından o kalktı eşyalarımı getirdi ve beni küçük bir kızmışım gibi giydirdi.

Beni eve bırakacaktı ki; bir bahane bulup ananemin evine bıraktırdım kendimi. Kalabalıkta yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Bir süre sokakta dolaştım. Sonra da ananemin evine uğrayıp üstümü başımı değiştirdim. Spor bir şeyler giyip ananemle muhabbet ettim. Sonra da tekrar dışarı çıktım.

Havadaki bütün zerrecikleri görebiliyordum. Yapış bir sıcak vardı ve birazdan kafamdan fokurdama sesi duyacak insanlar diye korkuyordum. En ufak bir esinti bile yoktu. Zavallı ağaçlar bile yorgunluktan dili dışarı çıkmış kuşlara ev sahipliği yaparken, yükünü taşımaktan aciz omuzları çökmüş bir hamalı andırıyorlardı. Ben böyle bir havada kış günü dolmuşa binme işkencesine nasıl katlanabileceğimi bilmiyordum. Resmen yaz gelmişti.

Yavaş adımlarla durağa ilerlerken, sağ ayağım yapışıyor asfalta. Çiklet olduğunu sanıp sağlam bir küfür savurup eğiliyorum ki... olabilecek en ilginç şey oluyor. Lastik ayakkabımın altı hafifçe erimiş. Bu eriyen asfaltla birleşince moralimi pekte düzeltmiyor. Hırsla ayağımı çekiyorum ve her adımda şlap jcuırrtt sesiyle yürümeye devam ediyorum. Gözümün içine girip görüşümü bulanıklaştıran terse moral durumumun vahimliğine katkıda bulunuyor.

Parfümü sadece beş dakika önce duştan çıktığımda sürmüş olmama rağmen şimdiden kokusu değişti. Çürük peynir gibi kokacağım dolmuş gelene kadar. Bana ne yanımdaki düşünsün, hep ben mi çekeceğim elalemin leş kokusunu?

Dolmuş on dakika kadar bekledikten sonra geldi. Kök salmak deyimini bire bir yaşadım. Adımımı dolmuşa atarken kaldırımda beyaz lastik ayakkabımın yarısı duruyor. Korkarım eve döndüğümde ayakkabıdan eser kalmayacak ve ayaklarımı biri yıkarsa leğendeki suyu paça çorbası niyetine içebileceğiz.

En arkadaki beş kişilik koltuğa oturuyorum. Dolmuşta şoför hariç ben dahil, üç kişi var. En önde can çekişen, kabalarındaki kıllar enginar çiçeğine dönmüş olduğu halde inatla yaşayan bir nine, yanında ise kocası yani, çoktan ölmüş olan ama bunun farkına varmadığı için gömmeyi unuttukları bir erkek fosili. Ne kadar mutlu ve hayat dolu bir çift!

Terliyorum. Ancak terim buharlaşıyormuş gibi geliyor bana. Birazdan bende terime katılıp arşa çıkacağım ve Tanrı’yla ilgili bütün cevaplanmamış sorularım yanıt bulacak.

Dolmuş durdu. Küçük çaplı bir grup içeriye doğru atağa geçti. Yanıma oturmamaları için bildiğim bütün duaları sıralarken Ata Demirer’in sık sık bahsettiği Mukaddes tiplmesiyle müşerref olma şerefine nail oldum. Ata az bile anlatmış! Kadının her adımında dolmuşun sallanması yetmiyormuş gibi gelip yanıma oturma küstahlığını gösterdi. Tabi fizik kanunu dolayısı ile o yanıma oturunca ben koltukta hafifçe sıçradım. Daha korkuncu kadın pastırma sıcaklığında pastırma yemiş. Çürük peynir kokan ben ve pastırma kokan su aygırı ilginç bir karışım.

-Yumurta yemiş olan varsa yanımıza lütfen” diye bağırasım geliyor.

Güruhtan biri şoförün arkasındaki koltuğa kuruldu. Teenage adı verilen bir erkek evladı. Undead çiftin yanına ise kırklı yaşların başlarında, kafasında liseli kızların taktığı cinsten tokalar olan çocuk giyimli bir kadın oturdu. Üç kişilik bir aile oldukları belli olan tiplerse hep beraber açılabilir pencerenin kenarındaki ikinci sıra koltuğa kuruldular. Ben bunları seyrederken yanımdaki;

-Havalarda pek sıcak.

-Ya, öyle” diye onayladım, bir su aygırının konuştuğuna şahit olabilecek her insanın şaşkınlığıyla.

Dolmuş hareket eder etmez açık olan kapı ve pencerelerden içeriye adeta bir alev dalgası esti. Nefes almakta zorlanıyorum. Oturduğum yer terden sıırıslıklam ve yanımdaki aygırında suları devreye girince dolmuşta hamam sefası fantezisine girdim. “Şoföre beş yeni lira versem iki kese atar mı acaba?” diye düşünürken şoför;

-Parasını vermeyen kalmasın!

Hay Allah! Unutmuştum... hemen elimi cebime daldırıp uzattım parayı iki önümde oturan ailenin babasına.

-Bir kişi uzatır mısınız?

-Kaç kişi?

-Bir kişi.

Adam aldı parayı, önünde oturan yaşayan ölüye uzattı.

-Bir kişi uzatır mısın dede?

-Efendim evladım?

-Parayı diyorum. Bir kişi. Şoföre verir misin?

-Ne?

Nine devreye girer.

-Beyim ağar ıştır de..Sen bana söyle evladım.

-Bir kişi uzatır mısın nine?

-Anladım çocuğum.

Bu diyaloglar gelişirken “niye parayı gidip şoföre kendim vermedim?” diye hayıflanmaya başladım. Bu sırada çocuk kılıklı kadın bir hışımla dönüp parayı kaptı aile babasının elinden. Tükürür gibi;

-Verin bana!

Adam yer yarılrsa da içine girsem bakışıyla;

-Teşekkür ederim.

Olayı hadise çıkmadan atlattıktan sonra dışarıyı seyre daldım. Özel arabalar dikkatimi çekti. Adamlar klimalı arabalarının içerisinde olmalarına rağmen beş karış suratla her an kavgaya hazır bir şekilde işlerine gidiyorlar. Yine klimalı bir ortamda çalışıp, klimalı evlerine

gidecekler ve yine klimalı ortamda normal normal sevişip yine de mutsuz olacaklar. Benim gibi zavallı slavelerse masterlarının evinde duş alıp serinleyecek suyu bulurlarsa mest oluyor. Adaletsizlikten falan dem vurmak değil amacım. Bu nankörlerin hala memnun olmaması koyuyor bana. En çok yakınan hep en zengin ve en normal oluyor. Tabi bu da benim gibilerin anca çenesini yoruyor. Bir anda bir küfür çıkıveriyor ağzımdan.

-Sıçtığımın!...

-Efendim, bir şey mi dediniz?" diyor yanımdaki ulu çıkar.

-Hayır.

-Bir şey dediniz gibi geldi de.

-Size öyle gelmiş.

-Benim kulaklarım iyi işitir.

Hey Allah'ım sus be kadın! Sana ne, ne dediysem dedim. Sen Afrika'ya su aygırı yandaşlarınla takılmaya gitsene, hem serinlersin diyemiyorum tabi.

-Sesli düşünmüşümdür belki.

-Haa...tamam.

Gülümsüyor. Tabi iki balonun arasında oluşan yatay çizgiye gülümsemek denirse.

İneceğim yere yaklaşırken kocam olursa ve böyle olursa kesin boşarım düşüncesi geçiyor aklımdan. Saate bakıyorum, aslında saati görmüyorum. Bir şeye bakmış olmak amacım.

-Durakta lütfen" diyorum duruyor şoför.

İniyorum, hava daha da sıcak. Bir an duruyor ve arkama bakıyorum. Bir daha hiç üzerine düşünmeyecek olduğum o insanlara, kim bilir bir daha ne zaman denk gelecek olduğum dolmuşun şoförüne göz gezdiriyorum. Hayatımın büyük bir bölümünü kapsayan dolmuşun aslında diğer yaşananların yanında bu kadar önemsiz kalması şaşırtıyor beni.

Evime doğru ilerlerken aklımda tek bir düşünce var; "Umarım doğru şeyi yapıyorumdur!"

Eve girer girmez hemen bilgisayar başına koşturdum. Cicikis msndeydi ve hemen olan biteni anlatmaya koyuldum. Tabi yine şaşkınlıkla dinledi.

-Acid, bak benden söylemesi bu adam sadist, yakında kırbaçlamaya da başlar.

-İşte o zaman o kırbacı onun götüne sokarım!

Tarzı konuşmaların ardından üzerime çöken rehavetle birlikte yatağıma yollandım. Aslında yatakta olan biteni düşünmek istiyordum ama uykunun dayanılmaz ısrarına yenik düştüm. Gözümü bağıriş, çığırış ve hengameye açtım. Annem başıma eğilmiş;

-Bu ne hal E... koş gel baksana kızın haline!

-Ne var halimde diye aval aval suratına bakmaya başladım.

Bunlar arkamda şok içinde çırpınırlarken gidip aynaya baktım ve ilk tepkim;

-Hasssktir!" oldu.

Suratımda 5 parmağın izi morarmıştı. Ellerime bakınca, bileklerimin de kabuk bağlamakta olduğunu gördüm. Mum damlatılan yerler su toplamıştı ve anüsüm tarif edilemez bir şekilde yanıyordu. Nasıl açıklarım diye kara kara düşünürken annem banyoya gelmiş;

-Ne oldu kızım sana, kavga falan mı ettin?

-Anne.. baba geçin oturun şöyle.

İkisi de kuzu kuzu kanepeye oturdular. Aslında bahaneyi annem benim için yaratmıştı, kavga ettim diyebilirdim ama onlar benim ailemdi ve ben onlara her şeyimi anlatırken neden bunu gizleyecektim ki?

-Baba işin cinsel boyutu da var. Rahatsız olacaksan sen dışarı çık.

-Tecavüze mi uğradın?

Bir anda gülme krizine girdim. Ben gülünce onlar da şaşırды fakat susamıyordum. Yaklaşık beş dakika babacağızımın suratına bakıp bakıp güldüm. Ben gülünce onlar da sırtmaya başladılar. O durumdaki saflıkları daha da komiğime gidiyor susmakta zorlanıyordum. Kendimi toplamayı başarinca;

-Öyle de denebilir. Ama ben izin verdiğim için olan bir durum bu.

-Kızım o nasıl şey? Adam sana gelip “Pardon sana tecavüz edebilir miyim” mi diyor?” diyince haliyle yine dağıldım.

Birbirlerine bakıp ne olduğunu anlamaya çalışıyorlardı. Annem sordu;

-Kızım kafan mı güzel? Ne kullandıysan bana da ver!

Bu sefer hepimiz birden yine gülmeye başladık. Normalde yarım saat sürecektir bir konuşma art arda patlayan espriler ve gülme molaları ile bir buçuk saat kadar sürdü. BDSM in ne olduğunu anlatarak başladım olaya. Yaşadığım ilişkileri, cinselliğimi BDSMin ne olduğunu bilmeden önce de diğer insanlar gibi yaşamadığımı, kafamda olup bitenleri tek tek anlattım. Hatta üye olduğum forumlardan resimli açıklamalı bölümleri okuttum. Anladılar. İlk başta anlamış gibi yaptıklarını sandım ama cidden anladıklarını şu sözleri duyunca iyice algıladım. Annem;

-Her insanın hayatta seçimleri vardır ve tesadüfler. Yaptığın her tercih bir terk ediş olduğu gibi her terk ediş de bir tercihtir. Sen tercihini yapmışsın ve bazı normları terk etmişsin. Nasıl mutluysan öyle yaşa benim güzel kızım.

Biraz daha konuştuk ve yatıp uyuduk. Ertesi gün değişen bir şey yoktu. Ailem hiç de sandığım gibi bana sapık yada tımarhane kaçkını muamelesi yapmıyordu. Hiçbir şey olmamış ben bunlardan hiç konuşmamışım gibi de değildi. Ara ara sorular soruyorlardı. Şu da şöyle miydi vs.. şeklinde. Bu konuları onlarla konuşabilmek beni rahatlatmıştı. Vermek istemediğim detayları sorgulamamaları da özelime olan saygılarından. Rahatlamıştım.

Ailemle konuşmamın ardından üç-dört gün Y... ile telefonda görüştük sadece. Bu arada cicikis ile devamlı msnde yazışıyor, analiz yapıyor ve geyik çeviriyorduk. Bir gece resmen kurtlandım cici ile msnde yazışırken. Y...’a çağrı attım hemen aradı beni. Daha bir şey söyleyemeden;

-File çorap, mini etek ve askılı üst giy. İç çamaşırını giymeyi aklından bile geçirme! Bir saate seni almaya geliyorum” diyerek kapattı suratına telefonu.

Telefon elimde pc başında salaklaşmış halde kalakaldım. Durumu ciciye söyleyince “Kendin kaşındın” diyerek gülmeye başladı. Apar topar hazırlandım. Siyah pilili eteğimi ve askılı dantelli siyah bodymi tercih ettim. Söylediği gibi iç çamaşırını giymedim ve kusursuz olmasına çalışarak sade bir makyaj yaptım. Yine eteklerim zil çalarak tam bir saat sonra aşağı indim. On dakika kadar bekledikten sonra geldi. Arabadan inip bana kapıyı açtı, elimi nazikçe öpüp göz kırptı.

-Nasılsın güzelim?

-İyiym” dedim ama baya şaşırmıştım, sesim titredi hafifçe.

Gülümseyerek şoför koltuğuna geçti ve arabayı Lara tarafına doğru sürmeye başladı. Lara’da Kundu’ya doğru ormanlık bir alan vardır. Geceleyn zifır zindan olur ve ben oradan çok korkarım. Eski sohbetlerimizde ona bunu anlatmıştım ve oraya karşı antipatimi iyi bilir. Oraya doğru gittiğimizi fark etsem de sesimi çıkarmadım. Sonra yoldan çıkıp ormanlık alanın iç kesimlerine doğru sürmeye başlayınca beni bir titremedir aldı.

-Y... lütfen başka yere gidelim. Burası olmasın kuş uçmaz kervan geçmez, her şey olabilir burada. Çok korkuyorum. Lütfen..

İstifini bile bozmadı. Ağaçların iyice sıklaştığı bir kısımda durup; “İn arabadan!” dedi ama nerde bende o yürek? İnemedim. Arabadan anahtarı alıp indi, kapımı açmak için dolaşmaya başlayınca bir cesaret kapıyı kilitledim! Elinde anahtar olduğu için kapıyı inatla açıyor, ben inatla kilitliyorum. Kızdığını gördükçe korkuyorum ama inatla kilitlemeye devam ediyorum. Dışarıda sıra ile kapıları açmaya çalıştıkça bende arabada oradan oraya atlayarak kilitliyorum. Bir ara arabanın arkasına geçti sol taraftan. Sağdan veya soldan çıkacak diye bakarken gözden yitirdim. Adam sanki yer yarılıp içine girmişti. Arabanın şoför koltuğuna geçip bakmaya başladım nerede olduğuna. Tam o sırada tık diye bir ses geldi hangi kapı olduğunu anlayamadığımdan yan tarafıma atladım ama arka kapının açıldığını görünce kalbim durdu adeta. Beni hiç şaşırtmayan rutinle yapıştı saçlarıma. Ön koltuktan arka koltuğa saçımdan çekerek ardından da arabanın arkasından sürüyerek çıkardı dışarı. Çok sinirliydi, hem de çok. Arabanın bagajına doğru ilerlerken ben sanki cansız bir nesneymişim gibi saçlarımdan sürüklemeye devam ediyordu. Toz toprak içinde kalmıştım ama çorabım kaçmasın diye cebelleşiyordum. Bir yandan da “Çok özür dilerim cidden, ben buradan cidden korkuyorum, Lütfen gidelim” şeklinde yalvarıyordum ama dinleyen beri gelsin. Bagajdan bir çanta aldığını görünce tüylerim diken diken oldu ve deliler gibi tepinmeye başladım. Y.. ise saçlarımı daha beter yoluyordu. File çorabım kaçtı, saçlarım diken diken elektrik çarpmış gibi, mini etek kafama geçti, üstüm başım toz toprak ve çam ağaçlarının dikenleri ile kaplı. İki dakikada tecavüze uğramış gibiydim. Y...;

-Sen akıllanmayacaksın değil mi? Nasıl aptal bir varlıksın? Kızdırınca başına gelecekleri tahmin edemeyecek kadar gerzek misin? Ciddi bir cezaya ihtiyacın var artık senin, yoksa adam olmayacaksın!

Hafifçe gerinip beni saçlarımdan yakındaki bir ağaca doğru savurdu. Sırtım ağaca denk geldi ve tek kelime ile nefesim kesildi. Çıkan güm sesi öyle şiddetli idi ki, kemiklerimin kırılıp kırılmadığından emin olamıyordum. Ağacın dibine çöktüm. Nefes almam cidden çok güçtü.

Tam nefes almaya ve bunu düzene sokmaya başlamıştım ki doğrulurken Y...’u burnumun dibinde buldum. Ellerimden tutup ağaca beni bağlarken doğru dürüst direnemedim bile. Bacaklarımı havaya kaldırdı ve onları da bağladı. -Bunun daha edebi ya da kibar tarifini bilmediğimden hissettiğim gibi yazacağım;- Kıçım kabak gibi ortaya çıkmıştı ve cidden çok rahatsız edici bir durumdu. Pantolonunu sadece penisini açık bırakacak şekilde indirdi. İlişkiye girerken sırtım ağacın kabuklarına sürtünüyor ve fena şekilde tahriş oluyordu. Ormanın ortasında bağırdıkça bağıırıyordum ama duyabilecek kimse yoktu. Ağlamaya başladım sırtımın kanamaya başladığını hissediyordum. İşi bittiğinde hala ayaklarım havada ve bağlı durumda olmak feciydi. Ne hissedeceğimi bilmediğim gibi sırtım feci derecede yanıyordu. Vücudumun ağırlığının daha çok karnımda toplanması ise çok rahatsız edici idi. Bacak kaslarımsa alışık olmadıkları bir pozisyonda asılı durmaktan ötürü cayır cayır yanıyordu. Y.. bana döndü;

-Artık zamanıdır B... dayanamayacağında, ama cidden dayanamayacağını hissettiğin an Lavinya diyeceksin.

Aklımdan geçen tek cümle vardı ve başka bir şey düşünemiyordum;

### **-İşte şimdi sıçtık!**

Arkasını dönüp arabaya doğru ilerlemeye başladı. Bagajı açtı ve hayal meyal bir çanta çıkardığını fark ettim. İçinden kızılçık sopasını çıkardığını gördüm. Bana dönüp baktığı anda öyle bir korku sardı ki benliğimi, bunun tarifi imkansız. Başım dönmeye, yer ayaklarımın altından kaymaya başladı, sesler uzaklaşırken Y....’un yüzünün endişeliği bir ifadeye büründüğünü fark ettim ve dünyam karardı.

Keskin bir limon kokusu ile gözlerimi açtım ve karşımda kahkahalarla gülen Y...’u gördüm. Ellerim hala bağlıydı ve narkozun etkisinden çıkmış gibiydim. Kulaklarım yanıyor ve uğulduyordu.

-Bu korku seni bir süre idare eder” dediğinde ne hissedeceğimi bilemedim. Mutlu mu olmalıydım üzülmeli miydim? En azından kızılçık sopası ile bir ilişkim olmayacaktı..şimdilik! Tam ayağa kalkıp arkasını döndü ki sopayı hala elinde tuttuğunu gördüm. Gülümseyerek bana döndüğünde ağzı açık ayran budalası gibi ona bakakalmıştım.

-Yine de cezayı çekeceksin!” dedi ve sopanın ucunu hafifçe vücudumda gezdirmeye başladı. Ara ara hafifçe vuruyordu ama bir acı hissetmiyordum. Rahatlamaya, kendimi koyuvermeye başladım. İçine çalı çırpı dolmuş darmaduman saçlarım, arkası yırtılmış bodym, akmış rimellerim, dağılmış rujum, suratıma bulaşmış toz toprak, sıyrılmış eteğim, kaçmış file çorabım ve bağlı halimle kendimi düşündüm. Bu düşünce beni tahrik ediyordu ve başımda zebani gibi Y... dikiliyordu. Bir yandan kendime kızıyordum, bir yandan korkuyordum, bir yandan da bu durumdan tahrik olmaya başlamıştım. Canımın yanması tatlı bir sızıya dönüşmeye, vücudum alevlenmeye başladı. Hafif vuruşları yetmemeye başladı ve vuruşlarına başta –ıh,ah- gibi efektler verirken ses çıkarmaz oldum. Bir an duralayıp yüzüme baktı. Gözlerimi gözlerine dikip yine onu delirten diklenen bir ifade ile bakmaya başladım.

-Ya öyle mi?” dedi ve bir başka halatı ağacın yukarısındaki bir dala fırlattı. Tek atışta geçirmeyi başardı dala. Beni çözüp saçlarımdan zorla ayağa kaldırıp ellerimi birleştirip halatla bağladı. Kollarım yukarda birleşmiş ayaklarım tam olarak yere basar durumda kalmıştım. Arkama geçti ve zaten hırpalanmış olan badymi tek hamlede yırttı. Sırtımın tahriş olmuş

bölgelerine hafifçe vurmaya başladı. Sesimi hala çıkarmıyordum. Vuruşların şiddetini arttırmaya başladı. Ağzımdan istemsiz olarak “ıh” efekti dökülmeye başladı. Hiç beklemediğim bir anda bütün gücü ile bir tane vurdu ve benim ayaklarımın dermanı kesilirken “ceza bir!” dediğini duydum. Bağırmağa başladım. “ceza iki!” dedi ve aynı şiddette bir tane daha vurdu. Bir yandan bağırıyor, bir yandan yalvarıyordum ama bizimki hiç oralı değildi. “ceza üç!” diye bağırıldı ve devam etti. Bu “ceza yirmi!”ye geldiğinde dayanamadım, ayaklarımın dermanı kesildi, sesler uzaklaşır gibi olup sırtımda vurduğu yerlerin acısı yakıcı olmayı da geçince bağırıldı; “Lavinya!” Kırk saattir yalvarmalarımı umursamayan adam bir anda sopayı kenara attı. Nefes nefese idi ve hiç ses çıkarmadan beni çözmeye başladı. Çözdükten sonra benden bir-iki adım geriye çekilip baştan aşağı süzdü. Kendimi çok garip hissediyordum. Şaheserini izleyen bir ressam gibi ya da hiç tanımadığı birine bakar gibi inceliyordu beni. “Soyun” dedi. Titriyordum. Hem yaşananlar hem de soğğun etkisi ile deli gibi titriyordum ama dediğini titreyen ellerimle beceriksizce yapmaya başladım. Tatmin olmuş bir ifade ile başını salladı ve arabaya doğru gitti. Bense ne yapacağını bilmez halde üzerimden artık tam anlamı ile paçavraya dönmüş kıyafetlerimi çıkarmayı tamamlayamadığım için titreyerek ne yapacağını bilmez halde arabadan gelmesini bekliyordum. Elinde bir bidonla geldi. Aklımdan ilk geçen şey, ‘herhalde benzin döküp yakacak beni’ oldu. Güleyim mi ağlayayım mı bilemedim. Tam olarak soyunmamış görünce yardım etmeye karar verdi ve kalan paçavraları yırtarak çıkardı. Yardım etmeseydi daha iyiydi tabi ki. Zaten örselenmiş olan vücuduma hiç de iyi gelmediğini söylemeliyim. “Otur” dedi beni soyduktan sonra. Yere oturmamla başımdan aşağı buz gibi sular döküldü. Yanlış anlaşılmasın bu bir deyim vs.. değil. Gayet de kelime anlamı ile buz gibi su! Bidonun içinde benzin olmadığını anlamıştım ama benzin olmasını tercih edecek duruma gelmişim. Tek kelime ile kanımın son zerresine kadar donduğumu hissettim. Sıçan gibi hissediyordum. Önüme havluyu atıp “Kurulan, sabaha kadar seni bekleyecek değilim” dedi. Kırık dökük bir halde kurulandım. Bir tane elbise attı. Yazlık ve en az üç beden bol. Çuval giysem daha güzel görünürdüm muhtemelen. Eve çıplak gidemeyeceğim göz önüne alınırsa mecburen giydim. Artık tam anlamı ile köle gibi görünüyordum gözüme. Onun vereceği elbiseye bile muhtaç kalmak değil miydi? O ne verirse onu yemek ya da o uygun gördüğünde ceza çekmek. Ama içimde bir şey vardı. Dönüp ona baktım bir an. Gözlerine bakınca orada sevgiyi gördüm. Nasıl diye sormayın, kadınların garip hislerinden biri işte. Bir erkeğin kendisinden hoşlandığını, baktığını ya da sevdiğini anlayan altıncı his dedikleri şey diyelim. Gülümsedim ona. Şaşırmış göründü ama sıcacık bir gülümseme ile karşılık verdi hemen. “Çok acıyor mu?” diye sorunca gözlerimin kısıldığını ve gülümsediğimi belli etmemek için önüme baktım, “Hayır hayatım çok acımıyor.”

O gün ile ilgili aklımda kalan son düşünce şuydu; “Herkesin bir zaafı vardır, ama masterlar kölelerine zaafılarını belli etmemelidir. Hele hele bunu açığını bulmak için deliren benim gibi bir köleye hiç belli etmemelidir. **Demek ki sevgili efendim.. Senin zaafında benim**”.